

GLASILO OBČINE LUKOVICA

Rokovnjak

 Februar 2003,
letnik 5, številka 2

 Knjižnica Domžale
Ljubljanska

1230 Domžale

Ob slovenskem kulturnem prazniku

Lukovica zazvenela v glasbi

Na dan praznika kulture, 8. februarja, je Občina Lukovica pripravila kulturni program, ki je resnično zazvenel v glasbi - tokrat v glasbi moderne skupine Terra Folk, ki igra raznoliko glasbo z vsega sveta. V kulturnem etno programu je sodelovala Petra Hlebec, ki je zelo spontano recitala Prešernovo Zdravljico. Program kulturne prireditve je z bogatimi mislimi o slovenski kulturi napovedala Helena Urbanija in nato k besedi povabila slavnostnega govornika - župana Mateja Kotnika. Besedam, ki so donele v pozdrav slovenskemu kulturnemu prazniku, pa je sledila glasba, ki je odmevala tokrat malo drugače in v povsem zapolnjeni dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici.

Slavnostni govornik, župan Matej Kotnik, je v svojem govoru razmišljal o tem, da se Slovenci s svojo kulturo pogosto ponašamo in si jo tudi največkrat predstavljamo kot literaturo, poezijo in umetnost. Premalo se zavedamo pomembnosti jezika in ohranitve narodove samobitnosti. Ob dnevu kulture se spominjamo vseh velikih kulturnikov, ki so prispevali svoj delež v našo kulturno zakladnico. Zavedati se moramo tudi svojih rojakov, ki so se zapisali v neizbrisno zgodovinsko zavest našega naroda in vsega

človeštva, kot rojak Janko Kersnik, je poudaril župan. Misli župana so bile osredotočene tudi na pojem, kako široka in vseobsegajoča je beseda kultura. Verjetno se mnogi strinjamo z njim, da je kultura tudi tisto, kar se kaže na vsakem koraku, za zaprtimi vrati družine, na delovnem mestu, na cesti, v dialogu med ljudmi itd. Pisateljica Berta Golob pravi, da je kultura tudi trenutek drobne pozornosti in odpuščanja. Verjetno je mesec februar pravi čas v letu za raz-

mišljanje tudi v tej smeri. Povezan je s Prešernom - največjim slovenskim pesnikom, poleg tega pa je postavljen v najbolj mirno obdobje leta. Živimo v času, ki nas zasipa z raznovrstno kulturo. Mnogokrat pozabljamo, da je tudi uživanje kulture oziroma umetnosti prav tako kultura, pravzaprav njen najpomembnejši del. Mi smo tisti, ki izbiramo in se odločamo, rad poudarja pisatelj Jože Hudeček.

Nadaljevanje na 5. strani

Imenovani člani delovnih teles občinskega sveta

Novoizvoljeni občinski svet se je v ponedeljek, 27. januarja 2003, sestal že tretjič in obravnaval več zadev iz svoje pristojnosti. Namen sklica seje je bilo imenovanje članov delovnih teles občinskega sveta, ki so bila ustanovljena že na decembrski seji in imenovanje podžupanov Občine Lukovica.

Zaradi nedorečenosti oziroma še trajajočih razgovorov med županom Matejem Kotnikom in političnimi strankami ter neodvisnima listama je župan še pred sprejemom dnevnega reda svojo točko o imenovanju podžupanov umaknil. Ker je posredovanje predloga občinskemu svetu za njihovo imenovanje izključno v pristojnosti župana, bo svoj predlog pripravil v čim krajšem času.

Že na 2. seji v decembru je občinski svet s sklepom ustanovil nova delovna telesa občinskega sveta; njihova naloga je oblikovanje stališč in mnenj ter predlogov za odločanje na občinskem svetu, imajo torej povsem posvetovalni značaj. Tako bo v tem mandatnem obdobju delovalo šest odborov: Odbor za finance, Odbor za družbene in društvene dejavnosti, Odbor za občinska priznanja, proslave in prireditve, Odbor za komunalne dejavnosti, prostorsko planiranje in okolje, Odbor za gospodarstvo in Odbor za razvojne programe občine in regionalni razvoj.

Nadaljevanje na 3. strani

IZ VSEBINE

Gost meseca: Julija Pelc	6-7
Društvo podeželskih žena	9
Odprti dan šole v Krašnji	12
Zakon o rejništvu	15
Naši misijonarji po svetu	20

Spoštovani bralci!

Mesec februar je bil v naši občini z vidika kulturnih dogodkov deležen večje pozornosti. Z obletnico smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna smo si zopet približali njegov pesniški navdih. Ponosni smo, da je nekdo že pred več kot sto petdesetimi leti znal tako popolno izpovedati v našem maternem jeziku preproste vsakdanje stvari, ki jih vsi vidimo, pa jih v resnici ne opazimo. "Strune" naših src nam ob branju njegovih pesmi vselej vedno znova zazvenijo. Spominjali smo se ga v naših solah, na občinski prireditvi, preko medijev, velikokrat tudi v duhu znanega izreka: "Česar je polno srce, to usta rada govore". Če nam je kultura naše mlade države vsaj malo pri srcu, če ljubimo svoj narod v dejanju in resnici, pokažimo to ljubezen najprej z besedo, ki prihaja iz srca in razodeva, kaj se je v njem nabralo.

Poseben utrinek kulturi je v tej številki Rokovnjača novost, ki jo boste opazili, novost zgodbe o Kraljevi domačiji s Trojan, ki je resnična zgodba ljudske pripovednice in pesnice Ančke Vresk, po domače Tkalčeve s Hribov nad Trojanami. Zgodbo je iz rokopisov povzela Milena Bradač, izhajala pa bo v letošnjih številkah Rokovnjača, saj je zelo obsežna.

Prispevkov o ostalih dogodkih v občini je toliko, da branje ne bo pusto. Zelo nas je navdušila zakonska skupina z Brda, ki je v Kulturni dom Antona Martina Slomška v Šentvidu povabila misijonarja Janeza Puhana z Madagaskarja. Mediji nas očitno radi spremljajo, zato največkrat prej preberemo kakšno novico v drugih časopisih. Tudi tokrat so obiskali občino znani novinarji, ki jih vsestransko zanima, kako se odvija življenje v občini. Kako dejavni so bili Krašnjani, ki se že vrsto let odlikujejo z mnogoterimi dejavnostmi v domačem kraju, pišejo naši dopisniki. Tudi zima nam je prinesla posebno veselje. Tu in tam je pa le videti razigrane otroke, ki se še znajo sankati ali smučati tudi brez vlečnice. Celotekmovanje smučarskih skokov smo priredili v tej zimi, ki bo po mnenju tistih, ki kaj dajo na pregovore, še vztrajala. Sicer pa ima "sveti Valentin ključe od korenin", kar bo v marcu prav prišlo. Dan mater, žena in deklet! Pa na drobno pozornost naj moški svet ne pozabi! Tisti, ki pa mislijo drugače, naj jim bo ta misel v pogum, da praznik ne sme biti "prazen", brez vrednot.

Na uredništvo so prispeli tudi pisne pritožbe glede dostave Rokovnjača na dom, da ga posamezna gospodinjstva v Zgornjih Praprečah zadnje mesece ne prejema. Potrudili se bomo, da bomo problem rešili. Veselo branje!

✍️ *Marta Lavrič, glavna in odgovorna urednica*

Rok za oddajo člankov za naslednjo število Rokovnjača je 7. marec.

Beseda župana Občine Lukovica

Več pozornosti šolarjem

Praznik kulture je pred vrati, ko končujem tole pisanje v želji čimbolj opisati delo lukoviškega župana in vam, kot sem rekel, pregledno prikazati življenjski utrip občine. Vem, da je skoraj nemogoče napisati vse, kar se dogaja, ker bi tako brali moj dnevnik in bi bilo vse pisanje morda celo vam dolgočasno in preobsežno.

Trudim se pa, da spregovorim vsaj o nekaterih dogodkih in projektih, ki se mi zdijo pomembni za vse nas. V današnjem prispevku nekaj več prostora namenjam problematiki osnovne šole v Krašnji, o čemer sem odgovarjal na vprašanje tudi v Domžalskih novicah. To vprašanje je tudi sicer zelo pomembno tako pri planih razvoja kot pri teži finančnega bremena za občino.

V šolskem letu 2003/04 se bo pričelo obvezno devetletno osnovno šolanje. Občina Lukovica je za potrebe uvedbe obveznega devetletnega osnovnega šolanja v preteklosti že pridobila različno dokumentacijo, ki obravnava osnovnošolski prostor v občini Lukovica. Tako je v aprilu 1997. leta nastala študija Pregled šolskega prostora na področju osnovnošolskega izobraževanja v Občini Lukovica za obdobje do leta 2003 (LIZ - inženiring d. d. Ljubljana). Na podlagi omenjene študije so bile za vse tri šolske objekte v Občini Lukovica (Matična šola OŠ Janka Kersnika na Brdu, Podružnična šola Blagovica in Podružnična šola Krašnja) izdelani idejni projekti izgradnje oz. adaptacije.

V letu 1999 se je Občina Lukovica prijavila na javni razpis za prijavo investicij posebnega pomena na področju osnovnih šol in predšolske vzgoje v RS za obdobje 2000-2004 ter predložila vso potrebno dokumentacijo.

Ministrstvo za šolstvo in šport je pripravilo prioriteten seznam za skupaj 272 osnovnih šol v Sloveniji. Podružnična šola Blagovica je uvrščena na 27. mesto, Podružnična šola Krašnja na 89. in OŠ Janka Kersnika Brdo na 190. mesto.

Jeseni leta 2002 je Občina Lukovica pri projektni hiši Geoplan d. o. o. Kamnik naročila študijo o možnosti uvedbe 9-letnega šolanja v Občini Lukovica. Namen študije je analiza obstoječega stanja matične šole in obeh podružničnih šol, obstoječe projektne dokumentacije oz. predlog uvedbe 9-letne osnovne šole v šolskem letu 2003/04, ko bo povsod po državi obvezen začetek devetletke.

Študija je pokazala, da šolske površine v Podružnični šoli Krašnja že sedaj zadoštujejo za uvedbo devetletke. Demografski podatki namreč kažejo, da je v Krašnji prirast otrok minimalen oz. še nadalje upada. Za šolsko leto 2003/04, ko bo obvezna uvedba devetletnega šolanja, so tako predvideni trije oddelki s 6 do 11 učenci na oddelek, kar je močno pod državnim veljavnim normativom, ki je največ 28 učencev na oddelek. V šolskem letu 2003/2004 bo tako v treh oddelkih skupaj 42 učencev, v šolskem letu 2004/2005 41, v šolskem letu 2005/2006 pa 37 učencev. Študija je sicer pokazala, da je montažna šola Krašnja precej "dotrajana", zato bi bilo potrebno celotno šolo adaptirati in preurediti. Potrebno bi bilo urediti nov

Iščemo skrbno varstvo za 3-letnega fantka ob delavnikih od 7. do 15. ure. Mob.: 031 352 363.

Prošnja lastnikom štirinožnih prijateljev

Vrtec Medo ponovno naproša vse lastnike psov v okolici vrtca, da imajo svoje pse na vrvcu ali v pesjaki, kajti že nekajkrat se je zgodilo, da otroci niso mogli na sprehod. Skoraj vsak dan se nam zgodi, da je v okolici vrtca kakšen izpuščen pes brez lastnika. Saj poznate pregovor: "Pes ima kosmata ušesa." Me smo tiste, ki odgovarjamo za varnost otrok, vi pa nam pomagajte, da le-ta ne bo ogrožena. Prosimo, da našo prošnjo upoštevate. Zahvaljujemo se vam za razumevanje.

✍️ *Vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljic Vrtca Medo*

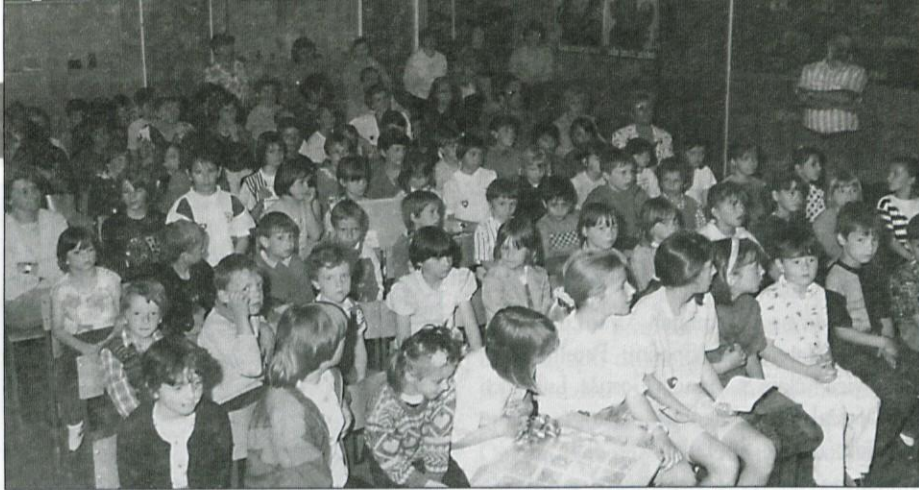

vhod ter ga locirati stran od obrata žage, ki stoji nasproti obstoječega vhoda. Zelo smotno bi bilo tudi povečati telovadni prostor. Adaptacija PŠ Krašnja bo ena izmed prioritetenih nalog Občine Lukovica v naslednjih letih. V letošnjem letu bo namreč nujno potrebno zagotoviti ustrezne pogoje za uvedbo devetletnega šolanja na matični šoli Janka Kersnika na Brdu in Podružnični šoli Blagovica. V matični šoli na Brdu je potrebno pridobiti dodatne površine. V prvem letu uvedbe devetletke bosta dva oddelka prvega razreda devetletke začasno urejena v Vrtnu Medo na Prevojah (dela so že v teku). Matična šola Brdo pa bo v prvem letu uvedbe devetletke potrebovala še eno dodatno učilnico.

V Podružnični šoli Blagovica je tudi potrebno pridobiti dodatne učne prostore in urediti oz. zgraditi vadbeni prostor. Obstoječa šola namreč nima svoje telovadnice.

Zavedam se, da ima PŠ Krašnja izreden pomen. Poleg zagotavljanja osnovnega izobraževanja je tudi središče kulturnega in športnega dogajanja v Krašnji. Upam, da bomo skupaj s KS Krašnje kljub upadanju števila otrok, v prihodnosti našli boljše rešitev, kot je današnji objekt.

☞ Matej Kotnik, župan občine Lukovica

Slika zgoraj: Otroci Podružnične šole Krašnja v pričakovanju devetletke. **Slika spodaj:** V križišču ceste Šentvid-Zlato Polje je prometni znak "rezervirano za kolesarje in pešce" zgubil svoj pomen. Cesta je namreč zaprta za vse. Foto: Danilo Kastelic

Nadaljevanje s 1. strani

Imenovani člani delovnih teles občinskega sveta

Vsi odbori štejejo po 6 članov, od katerih jih je najmanj polovica (3 člani) članov občinskega sveta, ravno tako so v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi vsi predsedniki teh delovnih teles člani občinskega sveta.

Predlog kandidatov za člane omenjenih delovnih teles je občinskemu svetu posredovala Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, potem ko je prejela predloge političnih strank in neodvisnih list, zastopanih v občinskem svetu. Poleg teh šestih odborov pa ima občinski svet tudi svoja stalna delovna telesa, to so Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, Statutarno pravna komisija in Komisija za vloge in pritožbe občanov in organizacij; ta delovna telesa pa štejejo po pet članov. Takšno število članov ima tudi Nadzorni odbor, ki ga je občinski svet tudi ustanovil, poleg njega pa še Občinsko volilno komisijo z osmimi člani, kjer Zakon o lokalnih volitvah izrecno določa, da morata biti predsednik in

njegov namestnik imenovana iz vrst sodnikov ali diplomiranih pravnikov. Pri pripravi predlogov (ker je seveda prejela več predlogov posameznih predlagateljev, kot pa je število članov delovnih teles) je Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja upoštevala ključ izida na zadnjih lokalnih volitvah; ne pri vsakem delovnem telesu posebej, temveč gledano globalno v vseh delovnih telesih.

Tako so bili v posamezne odbore in komisije imenovani:

V Statutarno pravno komisijo:

1. Stanislava Stopar, Lukovica pri Domžalah 33/a, Lukovica - predsednica; 2. Janez Bernot, Rafolče 34, Lukovica - član; 3. Lado Goričan, Trojane 33, Trojane - član; 4. Kamilo Dimitrovič, Prevoje pri Šentvidu 140, Lukovica - član; 5. Ana Zajc, Lukovica pri Domžalah 64, Lukovica - član.

V Komisijo za vloge in pritožbe občanov in organizacij:

1. Grega Zdovec, Rafolče 16/a, Lukovica - predsednik; 2. Tomaž Andrejka, Rafolče 51,

Lukovica - član; 3. Anastazij Živko Burja, Krašnja 39, Lukovica - član; 4. mag. Marinka Kušar Štrukelj, Učak 17, Trojane - član; 5. Roman Klopčič, Trnovče 3, Lukovica - član.

V Občinsko volilno komisijo:

1. Mojca Stoschitzky, Lukovica pri Domžalah 88, Lukovica - predsednica; 2. Aleksander Urankar, Prevoje pri Šentvidu 74, Lukovica - nam. preds.; 3. Irma Markovšek, Zgornje Loke 20, Blagovica - član; 4. Katarina Cerar, Gradišče pri Lukovici 45, Lukovica - član; 5. Mateja Bernot, Spodnje Prapreče 21, Lukovica - član; 6. Irena Vodušek, Spodnje Prapreče 8, Lukovica - član; 7. Matija Kveder, Prevoje pri Šentvidu 10, Lukovica - član; 8. Marko Zore, Spodnje Prapreče 31, Lukovica - član.

V Nadzorni odbor:

1. Mateja Bizilj, Šentvid pri Lukovici 42, Lukovica; 2. Marija Vodušek, Spodnje Prapreče 8, Lukovica; 3. Tomaž Skubi, Imovica 17, Lukovica; 4. Mateja Maselj, Lukovica pri Domžalah 71, Lukovica; 5. Saša Zore, Spodnje Prapreče 31, Lukovica.

V Odbor za finance:

1. Tomaž Andrejka, Rafolče 51, Lukovica - predsednik; 2. Jana Strehar, Šentvid pri Lukovici 46, Lukovica - član; 3. Stanislava Stopar, Lukovica pri Domžalah 33/a, Lukovica - član; 4. Mateja Per, Spodnji Petelinjek 4, Blagovica - član; 5. Manica Gostiša, Lukovica pri Domžalah 60, Lukovica - član; 6. Marija Juteršek, Trnjava 34, Lukovica - član.

V Odbor za družbene in društvene dejavnosti:

1. Jana Strehar, Šentvid pri Lukovici 46, Lukovica - predsednica; 2. Grega Zdovc, Rafolče 16/a, Lukovica - član; 3. Stanislava Stopar, Lukovica pri Domžalah 33/a, Lukovica - član; 4. Vera Beguš, Krašnja 57, Lukovica - član; 5. Anton Cerar, Preserje pri Lukovici 1/c, Lukovica - član; 6. Marija Gostiša, Lukovica pri Domžalah 60, Lukovica - član.

V Odbor za komunalne dejavnosti, prostorsko planiranje in okolje:

1. Lado Goričan, Trojane 33, Trojane - predsednik; 2. Marija Urbanija, Lukovica pri Domžalah 61, Lukovica - član; 3. Janez Bernot, Rafolče 34, Lukovica - član; 4. Brane Močnik, Krašnja, Lukovica - član; 5. Iztok Obreza, Spodnje Prapreče 18, Lukovica - član; 6. Janez Hrovat, Gradišče pri Lukovici 35, Lukovica - član.

V Odbor za gospodarstvo:

1. Franci Bernot, Spodnje Prapreče 21, Lukovica - predsednik; 2. Tomaž Urbanija, Žirovše 10, Lukovica - član; 3. Franc Avbelj, Spodnje Prapreče 24, Lukovica - član; 4. Metka Kati Orehek, Lukovica pri Domžalah 5, Lukovica - član; 5. Stane Per, Spodnji Petelinjek 4, Blagovica - član; 6. Tomaž Beden, Videm pri Lukovici 1, Lukovica - član.

V Odbor za razvojne programe občine in regionalni razvoj:

1. Matija Bogdan Cerar, Gradišče pri Lukovici, Lukovica - predsednik; 2. Franci Bernot, Spodnje Prapreče 21, Lukovica - član; 3. Jernej Žurej, Prevalje 6/a, Lukovica - član; 4. Dr. Janez Kušar, Učak 17, Trojane - član; 5. Tomaž Močnik, Koreno 8, Lukovica - član; 6. Janez Burkeljca, Prilesje 3, Blagovica - član.

V Odbor za občinska priznanja, proslave in prireditve:

1. Jernej Žurej, Prevalje 6/a, Lukovica - predsednik; 2. Jana Strehar, Šentvid pri Lukovici 46, Lukovica - član; 3. Andrej Kržan, Prevoje pri Šentvidu 124, Lukovica - član; 4. Marta Keržan, Prevoje pri Šentvidu 89, Lukovica - član; 5. Robert Dolenc, Imovica 7, Lukovica - član; 6. Niko Urbanija, Lukovica pri Domžalah 26/a, Lukovica - član.

Z ustanovitvijo odborov in imenovanjem njihovih članov je občinski svet ustvaril pogoje

Januarska seja Občinskega sveta Občine Lukovica.

Foto: Marta Lavrič

za začetek dela - čaka jih veliko dela na vseh področjih. Želimo jim uspešno in kreativno delo brez primesi političnega odločanja, kajti njihovo delo naj bi temeljilo na strokovnosti in prizadevanjih za dosego čim boljših pogojev življenja in dela vseh naših občanov.

Poleg vseh omenjenih imenovanj je občinski svet imenoval tudi skupnega predstavnika soustanoviteljev Občin Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin v Osnovno šolo Roje. Te občine imajo namreč skupaj enega predstavnika v svetu te šole in ga imenujejo izmenično. Za novo mandatno obdobje je bila za imenovanje pristojna Občina Lukovica, ki je na to mesto imenovala Marto Lavrič iz Kompolj, ki ima kot socialna pedagoginja veliko izkušenj z otroki s posebnimi potrebami.

Občinski svet je na tej seji po skrajšanem postopku sprejel še Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o povprečni ceni stanovanj, povprečnih stroških urejanja stavbnih zemljišč, vrednosti stavbnih zemljišč in plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnih zemljišč v Občini Lukovica. Gre za manjšo spremembo vsebine tega splošnega akta, in sicer glede možnosti obročnega plačila sorazmernega dela stroškov opremljanja stavbnega zemljišča. Tako bo plačilo komunalnega prispevka možno plačati v največ treh obrokih v roku enega leta od izdaje odločbe. Potrdilo o plačanem prispevku pa bo investitor prejel, ko bo predložil dokazilo o plačilu zadnjega obroka. Že doslej so investitorji lahko pri izračunu uveljavljali svoje lastne vložke v komunalne naprave in ob tem se jim je prispevek lahko zmanjšal največ do 50 % izračunanega prispevka; pri tem so lahko uveljavljali le lastne vložke za zadnjih 5 let. Ker pa se je pri

izračunavanju komunalnega prispevka za posamezne načrtovane posege v prostor pokazalo, da je obdobje petih let, v katerem je investitor vlagal v krajevno infrastrukturo s samoprispevki ali brezplačnim fizičnim delom, zelo kratko (največ vlagan s strani občanov je bilo namreč že pred petimi ali več leti, ko se je infrastruktura intenzivno gradila - izgradnja telefonskega, vodovodnega omrežja, asfaltiranja cest itd.), je občinski svet odločil, da bo odslej upošteval vlaganje občanov v zadnjih 8 letih.

Projekt "Po poteh dediščine", h kateremu je Občina Lukovica pristopila skupaj s še dvanajstimi občinami Posavskega hribovja (Dol pri Ljubljani, Hrastnik, Laško, Litija, Moravče, Radeče, Trbovlje in Zagorje ob Savi) in Savske ravni (Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica in Trzin) bo za letošnje leto v občinskem proračunu dobil finančna sredstva za sofinanciranje uvaljalne faze. Tako je sklenil občinski svet, ko je na seji podprl vsebino in izvedbo oziroma nadaljevanje tega projekta, ki bo tudi za Občino Lukovica pomenil razvoj mreže naravnih in kulturnih znamenitosti ter turističnih storitev. Namen pa je v prvi vrsti privabiti obiskovalce, ki si v regiji s pomočjo seznama ponujenih možnosti oblikujejo svoje lastne turistične poti. Projekt poskuša širiti turizem iz že obstoječih središč na manj obiskana območja, s čimer omogoča ekonomsko oživitve podeželja. Delež, ki ga bo v l. 2003 prispevala naša občina, bo tokrat znašal približno 182.255,00 SIT, Občina Moravče, ki skupaj z izvajalcem Centrom za razvoj Litija vodi projekt, pa bo s pooblastili vseh udeleženih občin pridobila tudi državna sredstva.

KS Rafolče soočena s posledicami vložene tožbe

Župan Matej Kotnik je na 3. seji občinskega sveta seznanil svetnike s pravnomočno sodbo Okrajnega sodišča v Domžalah, ki se nanaša na dolg Krajevne skupnosti Rafolče. Le-ta je namreč skupaj z bivšo Občino Domžale v letih 1990 in 1991 izvedla investicijo rekonstrukcije ceste Rafolče-Dupeljne. Investicija je bila zaključena, vendar je izvajalec del Štefan Polajžar iz Kamnika vložil tožbo v višini 1.803.456 SIT. KS Rafolče je pravočasno vložila pritožbo, ker naj bi prvostopenjsko sodišče napačno oziroma nepopolno ugotovilo dejansko stanje, saj ni upoštevalo pobota med tožečo in toženo stranko glede preostanka terjatve z odvozom gradbenega materiala - peska iz peskokopa, s katerim je upravljala ta krajevna skupnost. Višje sodišče je pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo, vendar je krajevna skupnost vložila še revizijo, ki pa, žal, ne zadrži izvršitve sodbe Okrajnega sodišča. Danes znaša dolg skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi 23.922.942 SIT. Svoje

stališče je ob tem podal tudi Janez Bernot, član občinskega sveta in takratni predsednik Sveta KS Rafolče, ki si je ves čas prizadeval, da do tožbe ne bi prišlo, saj je krajevna skupnost po njegovem mnenju ob izvajanju investicije ravnala pravilno in odgovorno, vendar sodišče v postopku ni upoštevalo vseh dejstev in dokazov, ki govorijo v prid Krajevni skupnosti Rafolče. Župan Matej Kotnik je pojasnil, da bo skušal s tožnikom Polajžarjem skleniti izvensodno poravnavo, s katero bi delno zadostili obema strankama. Po dosežanih, že opravljenih razgovorih, upa, da bo g. Polajžar pripravljen del dolga odpisati oziroma ga pobotati kako drugače, saj bi sicer izvršba na račun krajevne skupnosti pomenila njegovo popolno blokado, v nadaljevanju pa onemogočeno nadaljnje delo te skupnosti. Tudi za Občino Lukovica, ki za vse obveznosti krajevnih skupnosti odgovarja subsidiarno in bo torej morala poravnati vse neporavnane obveznosti, bi to pomenilo izredno velik pri-

manjklaj v proračunu in ustavitev vseh investicijskih del za daljši čas v tej krajevni skupnosti. Ker je krajevna skupnost investicijo v l. 1990 in 1991 izvajala skupaj z bivšo Občino Domžale, bo občina skušala to obveznost "poračunati" z vsemi pravnimi naslednicami bivše skupne občine (z vsemi občinami, nastalimi na tem območju), ki so z delitveno bilanco nekoč skupnega premoženja prevzele tudi vse pravice in odgovornosti, ki izvirajo iz tega premoženja. To pomeni, da bi se omenjeni dolg, po že dogovorjenem ključu, razdelil med vse te občine. Župan je izrazil obžalovanje, da je Občina Lukovica za ves pravdni postopek in za pravnomočno sodbo izvedela šele tik pred lokalnimi volitvami 10. novembra 2002, saj bi občina, če bi za pravdni postopek izvedela že takoj ob nastanku Občine Lukovica l. 1995, zadevo lahko rešila drugače, predvsem pa z manj zamudnimi obrestmi.

↳ M. S.

Ob slovenskem kulturnem prazniku - nadaljevanje s 1. strani

Lukovica zazvenela v glasbi

Že uvodoma je bilo rečeno, da je sama prireditev zazvenela tokrat nekoliko drugače. Tudi drugačnost je potrebno razumeti v današnjem svetu, ji znati prisluhniti v različnih pogledih - ne samo v kulturi, zato je dobro, da smo ob tej priložnosti imeli možnost spoznati glasbeno skupino in posamezne glasbenike, ki izhajajo iz različnih glasbenih stilov.

Člane glasbene skupine Terra Folk povezuje velika ljubezen do tradicionalne - folk - etno glasbe iz različnih predelov sveta. Repertoar zaigranih skladb je obsegal obdelavo slovenskih, irskih, židovskih, ruskih, ciganskih, istrskih in drugih viž. V tem stilu, kot so povedali, izvajajo tudi svoje avtorske skladbe. Po odzivu iz dvorane je bilo čutiti, da je glas-

beno skupina, sestavljena iz glasbenih virtuozov, razvnela tudi Lukovčane. Spontani dialog glasbenikov z občinstvom je vsakogar dodobra seznanil z njihovo glasbo. Poleg tega smo bili navdušeni nad spontanostjo nastopa in improvizacijo z elementi, ki bi jih lahko uvrstili kar v "glasbeni teater". Zares navdušeni nad občinstvom so po prireditvi prodali še štirideset svojih zgoščenk in vneto igrali v bližnji gostilni Furman.

Kulturni praznik je gotovo vznemiril vsakogar, da si je vsaj nekoliko olepšal svoj vsakdanjik. Če že ni prišel na to prireditev, si je za svojo dušo našel kaj drugega. Spomin na Prešerna pa je vsako leto vzgonski veter za pravi razmislek o širokem pojmovanju kulture.

↳ Marta Lavrič

Predstavitve skupine Terra Folk

Terra Folk je glasbena skupina uveljavljenih glasbenikov, od katerih ima vsak svojo glasbeno zgodbo. Najnovejša vest, ki prihaja iz Anglije, da so izmed 70 nominiranih skupin na Radiu BBC prišli v finale prvih štirih. To je največji uspeh neke slovenske skupine doslej.

Bojan Cvetrežnik - violina, je akademsko, klasično izobražen glasbenik, ki je končal tudi podiplomski študij v Berlinu. Nekaj časa je kot prva viola igral v ljubljanski operi. Je tudi ustanovitelj skupine Amnesty trio.

Boštjan Gombač, ki v skupini igra klarinet, keltske piščali, okarino in irski boben, je med drugim igral klarinet v Orkestru slovenske vojske in je član različnih zanimivih glasbenih skupin (Caminoigra, Altalena ...).

Danijel Černe - kitara, je sicer vodja skupine Terra Mystica in avtor mnogih skladb, ki so že izšle na različnih zgoščenkah in avtorskih albumih.

Joško Sečnik - gost na akustični kitari.

Slika levo: Člani skupine Terra Folk izvajajo etno glasbo iz različnih predelov sveta.

Julija Pelc, psihologinja na Osnovni šoli Janka Kersnika Brdo

Kulturen pogovor je umetnost, ki jo je treba gojiti

Ze šestnajsto leto živi in dela v občini Lukovica tudi dobrovoljna in živahna Štajerka gospa Julija Pelc, univerzitetna diplomirana psihologinja. Dodatno se je izobraževala iz družinske terapije, specializira klinično psihološko svetovanje in je strokovnjakinja za supervizijo. Njene prispevke večkrat lahko berete tudi v Rokovnjaču. V naši šoli vodi svetovalno službo.

Na šoli ste zelo aktivni - kot psihologinja in kot supervizor. Kaj pomeni supervizija?

“V slovenskem prevodu bi to pomenilo “nad-pogled”. To je razvojno-učna metoda za manjše skupine, kjer strokovni delavci, na primer učitelji, svetovalni delavci ali ravnatelji, obravnavajo različne probleme, s katerimi se srečujejo pri svojem delu z namenom, da ozavestijo lasten način razmišljanja, čustvovanja, reagiranja in ob pomoči supervizorja in članov skupine raziskujejo različne poti do rešitve. Naša šola je prijavila projekt ponudbe supervizije za strokovne delavce v vzgoji in izobraževanju tudi za druge osnovne šole in po njem je veliko povpraševanje. Bili smo prva in smo še vedno edina osnovna šola v Slovenji, ki to ponuja.”

Veliko staršev vam pripisuje precejšnje zasluge za nizko stopnjo nasilnega vedenja na naši osnovni šoli. Katere probleme najpogosteje obravnavate?

“Teh zaslug ne pripisujem sebi, ampak pripadajo timskega sodelovanja z učitelji, ker brez njih ne bi bilo uspešne vzgoje. Ob tem je bistvenega pomena tudi podpora ravnatelja. V šoli smo dogovorjeni, da vsak, ki vidi nasilje, odreagira, od hišnika, kuharice do ravnateljice. Zaradi odnosov in seveda tudi okolja, v katerem živimo, je tudi nasilja na šoli na splošno manj. Najpogostejše je besedno nasilje (glej poročilo s šolskega parlamenta v prejšnji številki Rokovnjača).”

Obiskujete tudi druge osnovne šole. Ali so otroci Črnega grabna kaj drugačni od drugih? V čem so njihove prednosti?

“Premalo obiskujem druge šole, da bi lahko sodila, intenzivno pa se srečujem s kolegicami v aktivu svetovalnih delavk. Iz pogovorov seveda lahko primerjam naše razmere z drugimi. Prednost je nižja izpostavljenost provokacijam mestnega življenja, nestrpnosti, tržnim ponudbam, nasilju. Drugje imajo več problemov z drogami, špricanjem, kajenjem,

Naša gostja Julija Pelc

večja je nestrpnost do učiteljev ... Manjša šola in lepo naravno okolje tudi prispevata k dobremu počutju učiteljev in učencev. Pozitivno je, da se vsaj na videz skoraj vsi poznamo med seboj.”

Veliko energije vlagate tudi v izboljšanje otrokove samopodobe. Se vam zdi, da imajo naši otroci slabo mnenje o sebi?

“Študije o samopodobi učencev na naši šoli še nismo naredili, vem pa, da nekateri imajo slabo mnenje o sebi. Temelji samopodobe so postavljeni v družini že pred prihodom v šolo. Šola prispeva svoje z ocenami, odslika, ali otrok določene uspehe dosega in ali so ti uspehi v skladu s pričakovanji staršev. Na osnovnih šolah se vse bolj zavedamo, kako pomembno je pri otroku razvijati pozitivno samopodobo. Z izobraževanjem skušamo pridobiti znanje za razvijanje otrokovih “močnih” področij. Vsak otrok je lahko nekeje uspešen in za ta uspeh pohvaljen in nagradjen.

Med štiriletnim študijem družinske psihosocialne terapije po nizozemski metodi so nam njihovi strokovnjaki predstavili zelo visoke zahteve slovenskih mater in družin po šolskem uspehu otrok. Če starši samo po uspehu v šoli merimo, ali je otrok v redu, to negativno vpliva na njegovo samopodobo. Pomislite, kaj vse še cenimo pri posamezniku! Na naši šoli imamo tudi veliko skupino rejencev, ki so preživeli težke travmatske izkušnje, tudi njihova samopodoba je večkrat negotova, nizka.

Menim, da je med otroci več takih, ki so bolj krhki v sebi, kot jih okolica zaznava. Včasih se skrijejo tudi za preobleko pogumnih, nagejivih, vedno tihih ...”

Ampak predobro mnenje o sebi je lahko prava pokora za okolico. Vsi poznamo koga, ki ima o sebi boljše mnenje, kot so v resnici njegove sposobnosti. Kaj menite o tem?

“Jaz jim v šali rečem, da so napihnjeni, polni sami sebe kot Fructalov sok. To so narcistični ljudje, ki jim manjka tudi sposobnost empatije (vživljanja). Vidijo samo sebe, niso pripravljeni na kompromise. Taki posamezniki so rezultat vzgoje brez mej in razvajanja. Naučili so se samo sprejemati, ker so jim starši samo dajali in to pričakujejo tudi od okolice zunaj družine.”

Ali ni potem narobe še spodbujati pozitivno samopodobo pri otroku, ki je že tako preveč zaverovan vase?

“Ne, dejavnosti za razvijanje samospoštovanja vključujejo socialno interaktivne “vaje” - o prijateljstvu, učimo se postavljanja ciljev, večamo sposobnost vživljanja, prepoznavanja čustev ... Vsak posameznik v skupini prispeva svoje. To spodbuja zadržane k izražanju, bolj prodorni pa jim pomagajo in se prilagajajo skupini. Način dela je torej tak, da samopodobo uravnava - iz prenizke v višjo in iz previsoke v realno.”

Permisivna vzgoja, ki so jo priporočali psihologi pred nekaj desetletji, se je izkazala za popolnoma zgrešeno, enako se godi s strokovnimi trditvami nekaterih psihologov, da ni pomembno, koliko časa dnevno preživiš z otrokom, ampak kako “kvalitetno ga preživiš”. Vas je kdaj strah, da so tudi sedanja psihološka “dognanja” morda “brca v temo”?

“Ne, ker bolj sledim splošnim vrednotam, ki

naj bi vladale med ljudmi. Ne učim psihologije in odnosa, ampak ga živim. Tu se mi zdi, da ne delam napake. Nisem posvojila neke teorije, ki bi jo zagovarjala in jo povelečevala kot edino. Zdi se mi, da je treba živeti po občečloveških vrednotah in zdravem razumu.”

Ste mati treh najstnikov. Vam je bilo znanje psihologije pri vzgoji vaših otrok v pomoč ali v breme?

“Ja, hmmm ... breme (smeh). Ko sem začela širiti svoje znanje s podiplomskim študijem psihoterapije in smo pri analitični psihologiji študirali osebnostne strukture, sem se zavedala, da kot mati ne dosegam idealov, ki jih postavlja teorija. Bala sem se, da sem naredila narobe kaj, kar bo imelo hujše posledice. Sčasoma pa sem se izurila kot vse druge mame in se malo osvobodila teh občutkov krivde. Prepustila sem se radosti materinstva in vsakodnevnim presenečenjem in preizkušnjam.”

Ali tudi vi kdaj zavpijete na svoje otroke?

“Tudi, tako kot se to dogaja vsem staršem. Včasih zato, ker sem neučakana in nisem pripravljena popuščati, drugič zavestno, ker me tudi moji otroci preskušajo - iščejo meje, ki jih kot starši moramo postaviti. Če nas drugače ne slišijo, je treba tudi povzdigniti glas, da jih ustavimo, da se zavedo, da so šli čez mejo. Seveda pa je nato potrebno speljati tudi pogovor o tem, kako bi se lahko drugič izognili takšnemu tonu, kaj bodo naredili otroci drugače in razmisliti, kaj smo pripravljene spremeniti tudi sami.”

Osnovno sredstvo vašega dela je uspešna komunikacija z in med različnimi generacijami. Kako naj ljudje kulturno komuniciramo med seboj?

“Za kulturni pogovor sta potrebna dva kulturna sogovornika. Pogosto kulturni pogovor zaradi različnih dejavnikov ni mogoč. Pomembno je, da znamo poslušati, preverjati, kaj misli drugi, ali nas je razumel. Upoštevati moramo sogovornikove in svoje meje (to je zelo težko, če drugi ni pripravljen prisluhniti). Sogovornika moramo sprejeti, ga poskusiti razumeti in izraziti svoje mnenje - tudi nestrinjanje. S tem ko raziskujemo svoje stališče in stališče sogovornika, ohranjamo tudi odnos. Na ta način v pogovoru poskrbimo zase in za drugega.”

Ali to pomeni, da se moramo s sogovornikom strinjati?

“Ne. Lahko imamo popolnoma drugačna,

Sproščeno v družbi učencev

jasno izražena stališča, pomembno pa je, da ostanemo spoštljivi. Včasih nehote sogovornika prizadenemo, največkrat pa je ta občutek rezultat čustvenega odziva drugega.

Kulturni pogovor je umetnost, ki jo je treba gojiti, v katero je treba vlagati trud, hotenje, osebnost in vrednote. Pogovor je večšina, ki se je lahko naučimo in jo izboljšujemo. Kakor pravi komunikolog dr. Brajša - storjeno napako lahko vselej v ponovnem pogovoru popravimo.”

Kdaj lahko starši pridemo k vam po nasvet?

“Vsak, ki v določenem trenutku ne vidi izhoda, ima skrbi s sabo ali z otrokom, lahko pride do mene. V pogovoru lahko posameznik preveri svoje dvome, svetujem lahko, kje vse je mogoče, glede na naravo problema poiskati morebitno pomoč zunaj šole.”

Hvala za pogovor. Želimo vam čimveč kulturnih sogovornikov in veliko uspehov pri vašem nadaljnjem delu.

Zimka Meden, foto: družina Pelc

BODICA

Ali je Občina Lukovica pozabila, da je podpisala da bo "kurice" podrla na lastne stroške?

Foto: Danilo Kastelic

Tiskovna konferenca za javnost

Dogajanja v naši občini pogosta tarča novinarjev

Kot lahko preberemo v različnih časopisih, so dogajanja v naši občini v zadnjem času kar pogosta tarča novinarjev, ki obveščajo široko slovensko javnost. Očitno smo opazni ne le po velikem avtocestnem gradbišču, ampak jih močno zanima podroben vsestranski razvoj naše občine. Tudi tokrat je bila informiranju namenjena tiskovna konferenca, 6. februarja, na kateri so županu Mateju Kotniku, Vinku Pirnatu in Tomažu Cerarju iz Občinske uprave Občine Lukovica novinarji Anita Vošnjak (Dnevnik), Janez Petkovšek (Delo) in Matjaž Brojan (Radio Slovenija) zastavljali mnoga vprašanja o trenutnih dogajanjih in nadaljnjih načrtih naše občine. O vsem pa so se po končani tiskovni konferenci prepričali še na terenu.

“Naj se vidi, kje smo in kakšni so naši načrti,” je dejal župan. Predvsem pa je novinarje želel seznaniti z najnovejšimi dogajanjimi in tudi s problemi na objektih, ki jih je naša občina v zadnjem času pridobila. Delo na Občini se je dobro utirilo, potrdili in sprejeli so delovna telesa in po novem zakonu pričeli s pripravo proračuna. Uredili bodo tudi odnose z društvi, kot predvideva nov zakon.

Že s prvim marcem bo vrtec na Prevojah sprejel v jasli dodatnih štirinajst malčkov. Istočasno se bo oddelek male šole preselil v

mansardni del vrtca, kjer sta lepo opremljena in pripravljena dodatna prostora za dva nova oddelka. S prvim septembrom tu pričakujejo prvi razred devetletke. Hitra gradnja marsikje pusti tudi posledice in tako je bilo tudi v vrtcu na Prevojah. Zaradi vlage so bili v začetku letošnje zime prostori v vrtcu premalo ogrevani, zato je bilo potrebno dodatno ogrevati z električnimi radiatorji, je pojasnil Tomaž Cerar. Kupiti so morali dodatno peč, ki je vključno z montažo stala milijon dvesto tisoč tolarjev. Da je sedaj ogrevanje brezskrbno, je potrdila tudi preizkušnja hudega mraza takoj po novem letu. Pri zunanjih nizkih temperaturah (minus osemnajst stopinj celzija) otroke ni zeblo.

Ostrešje vrtca, ki je kombinacija lesa in kovine, pa je zaradi neusklojenega delovanja pri različnih temperaturah povzročilo razpoke na stropnih površinah. Tudi to se bo dalo sanirati v kratkem času.

Zadnja sprememba zadeva tudi potujočo knjižnico, ki je doslej hranila kar šest tisoč knjig v domžalski knjižnici. Sedaj pa se knjige selijo v Šentvid, v prostore nekdanjega župnijskega doma, ali kot se je ta stavba imenovala pred slovensko samostojnostjo - Dom družbeno političnih organizacij Šentvid. Tu bo odslej poslovna enota domžalske knjižnice, ki bo hranila poleg stalnih knjig za izposajo tudi knjige potujoče knjižnice. V knjižnici pa bo

tudi čitalnica. Gotovo nas zanima, kdaj jo bodo odprli? Občinski možje so zagotovili, da se bo to zgodilo še letos. Domenjeni soinvestitor za logistiko je domžalska knjižnica, gradbena dela, ki bodo stala tri milijone in pol tolarjev, pa bodo stroški naše občine.

V mansardi stavbe bodo prostori namenjeni KS Prevoje, raznim društvom in Oddelku za komunalno in prostor Občine Lukovica. Svoj delovni prostor v Šentvidu bodo tako dobili štirje že zaposleni delavci v občinski upravi. Župan meni, da je v sedanjih prostorih naše Občine velika prostorska stiska, zato je bilo nujno razmišljati o pridobitvi dodatnih prostorov. Župan je trenutno brez svoje pisarne, kar se bo rešilo s selitvijo komunalnega oddelka v Šentvid. Dolgoročno, morda v dveh, najpozneje pa v petih letih, naj bi celotno občinsko upravo preselili v prvo nadstropje in mansardo stare Pungartnikove hiše, v kateri naj bi bila v spodnjih prostorih poleg banke v bližnji prihodnosti tudi lekarna. Celotna investicija, so povedali, je ocenjena na približno šeststo tisoč evrov. Že letos naj bi vanjo vložili vsaj deset milijonov tolarjev, da bi uredili idejni projekt in statiko. Hiša je pod okriljem spomeniškega varstva in izraža pristno identiteto še iz Kersnikovih časov.

Nenazadnje je bila še zanimiva novica o čistilni napravi v Vrbi. Ima šest tisoč enot - priključkov (možno jo bo razširiti celo na devet tisoč enot). Tako se bo nanjo lahko priključilo 84 % prebivalstva naše občine. Trenutno bodo zajeti kraji Lukovica, Krašnja, Šentvid, Prevoje in Vrba. Če bo marca letos tehnični prevzem pozitiven, bo pričela takoj poskusno obratovati. Novinarje je zanimalo, ali bo izhodna voda, ki bo pritekla nazaj v Radomljo, zadosti čista. Zanimalo jih je tudi to, zakaj smo se odločili za svojo čistilno napravo. Pomemben argument za tako odločitev je dolgoročna rentabilnost za občane naše občine, je pojasnil Tomaž Cerar.

Tudi dogajanje v zvezi z zadrževalnikom Drtijsčica že nekaj časa vznemirja mnoge radovedneže, kajti radi bi ga turistično izkoristili, stvar se pa kar noče premakniti z mrtve točke. Nič kaj novega nismo izvedeli danes o tem, le to, da so gradbinci preveč zaposleni z deli na avtocesti, zato se ji trenutno ne posvečajo.

Mnogo radovednosti so si novinarji potešili še pozneje, ko so si konkretne primere ogledali na kraju samem.

Izlet v naravo

Stran od mestnega vrveža

Prijetno sončno popoldne je bilo ravno pravšnje za potepanje po bližnji okolici. Čeprav nam ni bilo toplo, smo se odpravili na potepanje okoli novonastajajočega jezera pod Gradiščem.

Veliko število parkiranih vozil nam je dalo vedeti, da nismo prvi, ki smo ugotovili, da je to primeren kraj za popoldanski sprehod. Lepo urejena okolica ter cesta kar sami vabita, da se napotimo okoli jezera. Poleg

nas, ki se zanesemo na lastne noge, srečujemo še kolesarje ter konjenike pa ljudi, ki pot pretečejo. V snegu je opaziti tudi smučine. Tako služi pot okoli jezera mnogim. Žal pa prijetna okolica ni dovolj. Če želimo dvigniti turizem v naši občini, potem bi morali tam stati že kakšni objekti, ki jih sprehajalci prav gotovo pogrešajo. Gradiščani so poznani po gostoljubnosti in kaj bi bilo lepšega, kakor po končani prehojeni poti zaviti na kos domače klobase ali salame in zaseke ter na kozarec kuhanega vina ali čaja. Upam, da nas le ne bo prehitel čas in sprehajalci zaradi naše počasnosti ne bodo raje zavili kam drugam in tam pustili tolar ali dva, ki so ga namenili porabiti na nedeljskem izletu. Že star pregovor pravi, da je po toči prepozno zvoniti. *↳ djd*

Praznični občni zbor Društva podeželskih žena

Delo kmečkih žena ni prav ovrednoteno

V mrzlem sobotnem dopoldnevu slovenskega kulturnega praznika se je približno šestdeset članic Društva podeželskih žena (DPŽ) zbralo na občnem zboru v veliki gostinski sobi gostišča Furman v Lukovici. Medse so povabile tudi župana Občine Lukovica Mateja Kotnika, kmetijskega svetovalca Tomaža Močnika, predsednika Zveze Turističnih društev (ZTD) Lukovica Vlada Kosa, svetovalko za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti na kmetijah Marto Kos in predstavnice sosednjih društev podeželskih žena.

Predsednica društva Ivanka Smerkolj je pozdravila navzoče in predlagala delovno predsedstvo občnega zbora, ki je bilo soglasno potrjeno. Vodenje zbora je nato prevzela Slavka Urbanija. Po zapeti himni in recitaciji dveh pesmi Edvarda Kocbeka (eno je prebrala Mojca Smerkolj Votek, drugo pa župan Matej Kotnik) so sledila poročila.

Poročilo o delu društva v letu 2002 je bilo zelo bogato, saj vsi vemo, da DPŽ sodeluje skoraj na vseh pomembnih prireditvah v občini, hkrati pa pripravlja izobraževanja in izlete za svoje članice. Skoraj vsak mesec se lahko pohvalijo z vsaj dvema prireditvama. V poročilu pa so ugotavljale tudi, da njihovo delo ni prav ovrednoteno. Nekateri menda pričakujejo od njih, da bodo spreminjale občino, gradile ceste ali koga "reševale". Nekaj kritičnih besed je bilo izrečenih na račun ZTD, saj je v prejšnjem letu DPŽ pristopilo k ZTD. Prijavile so se tudi na razpis za državna sredstva za podporo delovanja društev, vendar so bile žal zavrjene. Vesele so, da je članic vse več (tudi takih, ki so pripravljene delati) in prijazno vabijo k svojim dejavnostim še nove članice.

Nadzorna in disciplinska komisija sta ugotovili, da pri delu članov društva ni bilo nepravilnosti, blagajničarka pa je predstavila blagajniško poročilo o poslovanju v letu 2002.

Program za leto 2003 je zelo obsežen in pester, saj načrtujejo sodelovanje na prireditvah in sejmih v občini, predavanja, tečaje in dobrodelne aktivnosti. Odzvale pa se bodo tudi na predloge med letom.

Društvo nedvomno dela uspešno, kar so potrdile tudi volitve vodstva, saj je bila večina članic ponovno potrjena. Predsednica ostaja že triindvajseto leto Ivanka Smerkolj (čeprav ji je menda ata doma naročil, naj se tega "losa"), podpredsednica Vida Capuder, blagajničarka Ani Cerar, tajnica Slavka Urbanija,

Slavka Urbanija pozdravlja praznični občni zbor Društva podeželskih žena.

nova zakonita zastopnica pa je Milena Urankar.

Župan Matej Kotnik se je članicam DPŽ zahvalil za to, kar so. Da vzgajajo nove rodove Slovencev, ki odhajajo pravilno usmerjeni v svet. Zahvalil se jim je tudi za sodelovanje na prireditvah v občini, ki jih popestrijo s svojo ponudbo dobrot. Povedal je, da vedno rad pride k njihovim stojnicam, saj se med dobrovoljnimi članicami DPŽ vedno dobro počuti. Menil je, da je to društvo dokaz, da se da dobro delati tudi brez velikih finančnih sredstev. Spomnil jih je, da pred volitvami ni nikomur nič obljubljal, predstavil je le načela, po katerih bo delal. Pravilnik o subvencioniranju kmečkih pridelkov se pripravlja na kmetijskem ministrstvu. Nanašal naj bi se na končne izdelke v kmetijstvu. Župan pričakuje, da se bodo razmere ne tem področju uredile in bo potem bolje. Na občini je ustanovljena Komisija za kmetijstvo, ki bo morala pripraviti razvojno strategijo tega področja, saj se zavedajo, da bo finančni vir za avtoceste in kamnoloma počasi presahnil. Na koncu jim je zaželel veliko uspeha pri njihovem delu in izrazil upanje, da bodo še naprej tako dobro sodelovali.

Kmetijski svetovalec Tomaž Močnik je pozdravil ohranjanje tradicije praznovanja kulturnega praznika z občnim zborom, ki se ga vedno z veseljem udeleži. Članice DPŽ je spomnil, naj uporabljajo poslovanje preko žiro računa društva, saj so dokazila o poslovanju pomemben faktor za dodelitev sredstev iz državnih projektov. Izrazil je obžalovanje, da na razpisu za državna sredstva za podporo delovanja društev niso uspeli. Priporočil jim je, naj se čimprej naučijo takega načina poslovanja, ki bo primerno za konkuriranje na državnih in evropskih projektih. Povedal je, da bo z vesel-

jem sodeloval z društvom tudi v prihodnje.

Na vprašanje, koliko je v naši občini kmečko zavarovanih ljudi, je odgovorila Marta Kos. Po podatkih, ki pa so težko dosegljivi, okrog 50. Spomnila je tudi na neustreznost "delnega" zavarovanja z urejenim zdravstvenim zavarovanjem po zakonu, saj to ne nudi materialne varnosti v primeru nezgode na kmetiji. Pohvalila je delo DPŽ, posebej to, da so se bile sposobne organizirati in prijaviti na državni projekt. Menila pa je, da mora društvo graditi na lastnih sredstvih. Opozorila je tudi na pomembnost združevanja društev v regiji, saj so tako na raznih državnih razpisih bolj konkurenčna. Članice je vzpodbujala k obiskovanju izobraževalnih srečanj, saj bodo potrdila o izobraževanju pomembno dokazilo, ko bodo želeli po novih pravilnikih prodajati svoje izdelke ali pridobiti certifikat za kmetijo. Svetovala jim je, naj ne zanemarijo vključevanja v projekte za razvoj podeželja.

Do gosta, predstavnika ZTD Vlada Kosa, so bile članice DPŽ zelo kritične. Zahtevale so bolj transparentno poslovanje in sodelovanje. Kritike, da predstavnice DPŽ niso vabljeni na sestanke ZTD, je zavrnil, saj so redno pošiljali vabila predsednici DPŽ. O sodelovanju med zvezo in društvom se je razvila živahna polemika. Članice DPŽ so bile kritične tudi do Rokovnjača, saj smo pri poročanju z Lukovega sejma nehote spregledali njihovo razstavo v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika.

Srečanje so članice nadaljevale s klepetom in druženjem ob kosilu. Splošno znano geslo: "Če želiš povečati obisk na prireditvah v Lukovici, povabi k sodelovanju DPŽ!" bo zagotovo veljalo še naprej.

Pri Mahkotu na Vidmu

Ekološka kmetija s certifikatom

Ekološko kmetijstvo je način trajnostnega kmetijstva, ki v pridelavi hrane temelji na ravnovesju v sistemu tla - rastline - živali - človek in sklenjenem kroženju hranil v njem.

Preusmerjena kmetija, ki želi svoje pridelke tržiti kot ekološke, mora biti vključena v nadzor pooblaščenih kontrolnih organizacij. Po naših kmetijah tovrstno kontrolo izvaja kontrolna organizacija Kmetijskega zavoda Maribor. Ko kmetija opravi 1. in 2. leto preusmeritve, šele v 3. letu, če se drži vseh predpisov, dobi status in certifikat ekološke kmetije. S certifikatom podeli kontrolna organizacija pisno zagotovilo, da je pridelava jasno določena in ustreza določenim zahtevam (predpisom na EKO kmetiji). Certifikat vsebuje: naziv kontrolne organizacije, ime in naziv pridelovalca, kontrolno številko kmetije, datum izvedene kontrole, predpise, dobo veljavnosti, pogoje za ohranitev certifikata in določa, kateri pridelki in izdelki se lahko deklarirajo kot EKO. To je uraden dokument, ki ga izda kontrolna organizacija, s katerim

potrjuje skladnost pridelave, predelave, pakiranja, skladiščenja in transporta ekoloških pridelkov in živil s predpisi za ekološke kmetije.

Certifikate že prejemamo na tistih ekoloških kmetijah, kjer smo se vključili v kontrolo še v prejšnjem stoletju.

Med prvimi v naši občini so se opogumili pri Mahkotu na Vidmu. Obiskal sem gospodarja Petra Kosa in gospodinjjo Marijo, ki je iz kleti ravnokar prinesla košaro jabolk. Po izgledu in okusu sem prepoznal bobovce in gambovce, ki najdlje zdržijo, so še vedno sočni in čedalje bolj okusni. V kuhinji mi je pokazala knjigo zapiskov, kamor sproti zapisuje vse, kar se na kmetiji dogaja: spremembo staleža živali, izpuste, kolobar, opravila na polju, zaščitne ukrepe, nakup semen, trženje ... Spominjala sva se, kako težko je bilo pred leti dobiti netretirano seme. Sedaj je te ponudbe več, toda od l. 2004 naprej bomo morali uporabljati samo še ekološko pridelano seme. Marijino veselje in skrb so tudi krave molznice, ki so poleti na paši. Krmijo jih s kvalitetnim senom, pomešanim z ječmenovo slamo, s silažo ter dodajo nekaj dovoljenih

Tudi odžejati se je treba.

vitaminov. Mleko oddajajo v zbiralnico, nekaj pa ga tudi predelajo v skuto.

Peter je povezan z naravo tudi kot lovec in obenem ljubitelj živali. Pove, da moraš kot ekološki kmet poleg biotske pestrosti skrbeti, da imaš čimveč raznovrstnih pridelkov. Tako ob sezonah svoje viške zelenjave občasno tržijo tudi na eko tržnici ob sobotah v Ljubljani pod blagovno znamko BIODAR.

Torej, ko kupujemo ekološke pridelke in živila, bodimo pozorni na blagovno znamko in certifikat, saj v nasprotnem primeru lahko kupimo t.i. lažno biohrano.

in foto Marko Cerar

SPINA

DISKONT

ŠENTVID pri LUKOVICI;

AKCIJA

OD 21. DO 28. FEBRUARJA

- sok breskev 1 l bp Fructal	249,90 SIT
- sirup pomaranča 1,5 l Mibel	389,90 SIT
- keksi Liebniz 125 g čokoladni	239,90 SIT
- marmelada mešana 700 g pvc	279,90 SIT
- keksi Savoirdi 175 g	144,90 SIT
- oslič file 1 kg	869,90 SIT
- hrana pasja test. 3 kg Lumpi	599,90 SIT

RESTAVRACIJA

" DIANA "

HOTEL
TROJANE

... ko ob okusni hrani, žlahtnem vincu,
izbrane glasbe zvenu, v dobri družbi vam srce vzdrti.

Jagnečja pečenka, Babičina kuhinja, Mešano na žaru,
Noj, Divjačina, Morske jedi, Trojanski konjiček, Biftek s tartufi...
Odlična ponudba namiznih in vrhunskih vin, in še mnogo drugih dobrot.
Poslovna kosila, Rojstnodnevne zabave, Poročna slavlja, Nedeljska kosila.

Ob koncih tedna večerni program: **"Privlečeno iz naftalina!":**
VSAK PETEK najprej ZABAVNA PLESNA GLASBA, za zaključek večera
pa starogradske, dalmatinske ter domače narodne,...
dvoglasno,... s harmoniko,... med mizami..., VSE V ŽIVU!

OB SOBOTAH KLAVIR: Evergreeni, dalmatinske ter domače viže, v živo!

Vabimo vas v naše toplo zavetje!

Restavracija Diana, Hotel Trojane, tel.: 01/72 33 610

Jubilejno leto Kulturnega društva Fran Maselj Podlimbarski

Petdeset let plodnega delovanja

V preteklem letu, ob 150-letnici rojstva Frana Maslja - Podlimbarskega, je v njegov spomin krašensko kulturno društvo pripravilo dva literarna večera. Tako je pred vstopom v letošnje jubilejno leto počastilo pisatelja, katerega ime nosi. Letošnje leto pa društvo praznuje petdeset let delovanja. Ob tem je prav, da se spoznamo z delom in načrti posameznih sekcij, ki pa so tako bogati, da jih bo potrebno predstaviti vsako posebej. Tokrat naj napišem le nekaj splošnih podatkov, da boste bralci dobili vsaj bežen vpogled v delo društva.

Dolgoletna predsednica društva je Vera Beguš. Brez nje si kontinuitete dela društva skoraj ni mogoče predstavljati. Tako pa je, vedno polna idej, sodelovala pri uvajanju igralske, nato lutkovne skupine, preužitkaric in likovne skupine. Ob tem je skrbela še za etnološko zbirko in raziskovala delo kulturnih delavcev preteklega časa. Lutkovna skupina sedaj ni dejavna, zato pa so krašenski otroci vseeno deležni lutkarskega abonmaja, ki ga organizira že nekaj let. Vsako leto se zvrsti po osem predstav, ob tem pa še občasne delavnice, ki najmlajšim približajo to zvrst kulture. Kaj vse bomo v jubilejnem letu videli in doživeli, je težko reči vnaprej, zato bomo redno sledili dogodkom in ob tem predstavljali delo posameznih skupin.

V pričakovanju lutkovne predstave

V prosincu se je program prazničnega leta pričel z gostovanjem Mešanega pevskega zbora Litostroj iz Ljubljane, ki so za domačine in povabljene člane društva Jesenski cvet pripravili prijeten večer slovenskih narodnih pesmi. Pripravili so tudi kratek zabavni prizorček, ki je dobro nasmegal vse navzoče. Dve klavirski skladbi pa je zaigrala gospodična Teja Krefc.

Po koncertu je sledilo kratko družabno srečanje. V avli šole pa je bila na ogled tudi razstava slik likovne skupine domačega društva. Zadovoljni obiskovalci prireditve zagotovo že težko čakajo novega vabila. Najmlajši pa so si v istem mesecu ogledali že

četrto abonmajsko lutkovno predstavo. Tudi ob tej predstavi je bila šolska avla polna.

V mesecu aprilu bo mladinska gledališka skupina pripravila priložnostno predstavo Poncijeva žena, s katero se bodo predstavili tudi na drugih odrih. Zagotovo bo v letošnjem letu odigrano še eno odrsko delo, ob tem pa naj bi bilo tudi več literarnih večerov.

Vsekakor boste o delu krašenskih kulturnikov lahko prebrali še marsikaj, ne bo pa odveč, če si kdaj vzamete čas in si ogledate katero od njihovih prireditev.

in foto Vili Golob

Kultura bogati naše življenje

Znamenja ob Aljaževi poti

V počastitev kulturnega praznika so v župnišču na Brdu odprli razstavo fotografij profesorja Cirila Velkovrha. Odprtje razstave so popestrili s svojim nastopom mladi, ki so veselo igrali na inštrumente ter prepevali in s tem popestrili kulturni praznik.

V uvodnem govoru je Andrej Svete nanizal nekaj podatkov o znamenjih ne samo tistih, ki jih vidimo ob cesti in jih poznamo kot znamenja, ampak tudi o drugih. Avtorja fotografij je predstavil Tone Meden. Njegova opažanja o nastanku fotografij in o času so poleg duhovne vsebine fotografij mnogim dale misliti in so se po otvoritvi zato malce dalj časa zadržali pred posamezno fotografijo. Upokojeni profesor, ki je po poklicu mate-

matik, si je vseskozi prizadeval, da bi mogel v fotografski aparat ujeti najlepše trenutke v planinah.

Na svojih poteh pa je posnel tudi prenekatero znamenje in te je sčasoma razvrstil v tematske skupine. Pri nas je tokrat gostovala razstava fotografij nastalih ob poti župnika Jakoba Aljaža, poznanega po stolpu na vrhu Triglava in še čem. Služboval je v Šmartnem pod Šmarno goro in večkrat ga je pot vodila na Šmarno goro, kjer je nastala prva fotografija, pa potem do njegove Mojstrane, kjer je služboval najdlje časa pa do Vrha, na katerega je bil tako ponosen.

Velikokrat je moral avtor fotografij prehoditi isto pot, posneti veliko filmov, da je dobil fotografije, ki so bile njemu všeč in jih s ponosom pokaže tudi drugim. Takšno delo pa

ni zaman, saj se bo tako, vsaj posredno preko fotografij, ohranila naša kulturna dediščina. Nismo ga povprašali po preživetih urah v gorah, po porabljenih sredstvih. Če človek namreč počne z veseljem, sredstva in čas nimajo posebnega pomena.

Razstava bo odprta še nekaj časa in če ne utegnete sedaj, si jo ogledajte ob naslednji postavitvi tu pri nas ali kje drugje. Mogoče pa bo razstava tudi nas vzpodbudila, da znamenja v naši občini, kolikor jih je še, podrobneje obdelamo, da bodo tisti, ki bodo prišli za nami, vsaj po sliki izvedeli, kako so se njihovi predniki zahvalili Bogu za vse prejeeto. Večina znamenj ob poteh je nastala zaradi zaobljub in zahval.

in Djd

Odpri dan šole v Krašnji

Avla se je napolnila do zadnjega kotička

Letošnji odpri dan šole smo imeli na delovno soboto, 18. januarja 2003. Posvetili smo ga 150-letnici rojstva naših dveh pisateljev, ki sta se rodila v naši neposredni bližini, Janku Kersniku in Franu Maslju - Podlimbarskemu. Čeprav tako blizu sta živela in rasla v zelo različnem okolju - Kersnik na gradu Brdo kot sin plemkinje in sodnika, Maselj kot sin naprednega polkmeta in preproste, kmečke matere.

Želeli smo pripraviti nekoliko drugačen odpri dan šole. Hoteli smo prikazati vsaj delček naše preteklosti.

K uresničitvi naših zamisli smo pritegnili tudi starše, stare starše in zunanje sodelavce.

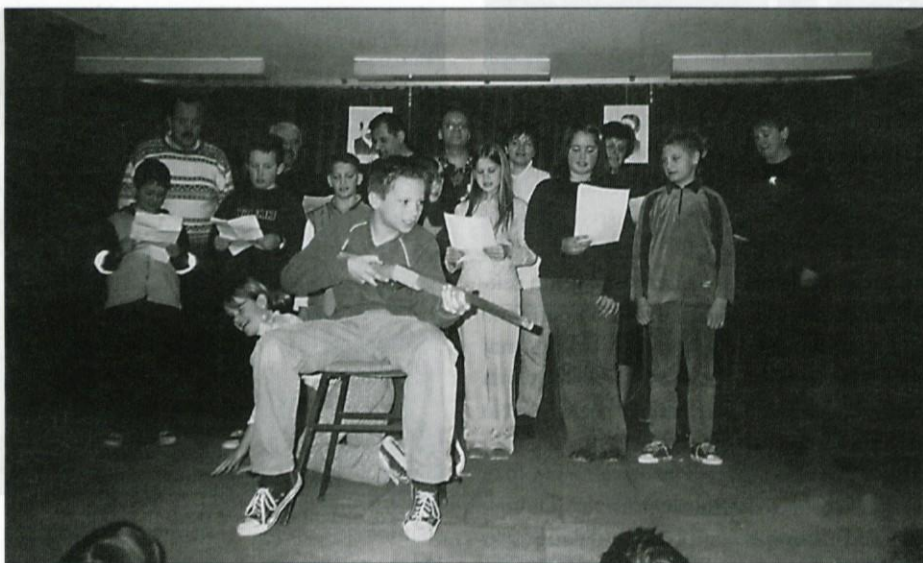
Ta dan je bilo v šoli že od jutranjih ur zelo živahno. Starše smo najprej povabili v razrede in skupaj z njimi preživeli prijetno urico druženja in medsebojnega spoznavanja.

Ob desetih se je začel osrednji del tega dne. Avla se je napolnila do zadnjega kotička. Prišli niso samo starši, ampak tudi stari starši, sorodniki, sosedje in znanci. Skozi vsa dogajanja nas je pristrčno in sproščeno vodila učenka Vesna Čebulj iz četrtega razreda, ki je poudarila, da smo vse, kar smo pripravili za ta dan, vzeli iz babičine skrinje.

Začeli so učenci tretjega razreda, ki so nam poskušali prikazati vzdušje stare šole. Učiteljica je bila Pavla Jeras, ki je učence spretno vodila skozi uro slovenščine, kjer so pokazali, koliko vedo o naših dveh pisateljih. Nato so bili na vrsti učenci četrtega razreda. Posrečilo se jim je nekaj, kar smo si že dolgo želeli.

Na šolskem odru so zbrali tri generacije pevcev - svoje starše ter stare starše in skupaj z njimi zapeli šopek narodnih pesmi, ki so jih nekdanj peli ob dolgih zimskih večerih in različnih kmečkih delih v vsaki vaški hiši. Pokazali so, da jim ni tuje ljudsko izročilo in da ga znajo ceniti. Vsi smo bili navdušeni nad njihovim petjem in pogumom. Njihove pesmi so ubrano donele po šolskem prostoru in zadnja, Prelepa je krašnjanska fara, je zadonela še posebno milo in pristrčno. Tudi mladi plesalci pod mentorstvom Saše Kosten Zabrat so se na ta dan skrbno pripravili. Naučili so se star otroški ples Marička sedi na kamenu.

Čeprav ta dan brez mentorice, so se plesalci, veliki in mali, lepo znašli na odru. Učenci prvega in drugega razreda so si zadali nalogo, da bodo podrobneje raziskali, kako so si

Zborček treh generacij je pel slovenske narodne pesmi.

nekoč otroci krajšali čas in kako so se igrali, ko še ni bilo lego kock, avtomobilčkov, televizije in računalnikov. V tistih časih so morali združiti prijetno s koristnim. Med pašo so imeli čas za najrazličnejše igre. Nekaj takih igrice so pokazali tudi nam in povedali, da se je bilo zelo prijetno igrati tako kot včasih.

Za boljše razpoloženje sta poskrbela Tomaž in Damjan, ki jima gre igranje harmonike vsak dan bolje. Bili smo navdušeni nad njunim igranjem. Naše druženje se je bližalo koncu,

mi bi pa še kar sedeli in ju poslušali. Nekateri med nami smo z njima celo zapeli. Dopoldne je hitro minilo. Zadovoljni smo bili vsi, starši, otroci in učiteljice. Vsi starši so bili lahko ponosni na svoje otroke, saj so prav vsi nastopili in se izkazali. Otroci so bili presrečni, ker so skupaj s starši preživeli prijetno dopoldne, učiteljice pa smo imele za sabo naporen, a uspešen dan.

in foto Boža Požar

Utrinki z zimovanja na Kopah

Zvečer so učitelji smučanja priredili zabavo. Najprej je pet fantov hodilo okoli stolov, nato pa je deset deklet pelo in plesalo. Pri tretji igri so trije fantje skakali s stolov. To je bila prava ukana. Najprej so skakali z odprtimi očmi, nato pa z zaprtimi. Učitelji so stol zelo malo dvignili in ga zelo tresli, zato da je fant mislil, da je visoko.

Četrte so bile Sestre s pesmijo Bambina. Potem so učiteljice pokušale sok. Čez nekaj časa so se predale in ugotovile, da je bila v soku nogavica.

Potem smo plesali. Po plesu so bili krščeni tisti, ki so bili prvič na smučeh. Ko so odgovorili na vprašanja, so morali dati glavo v smučarski čevlji.

Potem smo se šle dekleta tuširat, fantje pa spat.

Na Kope sem odšla,
da smučati tam bi začela.
Ker smučati nisem znala,
sem se zelo bala.
Zavijala sem levo in desno,
vijugala sem ter tja,
vsa strmina kmalu moja je bila.
Učitelj Grega me je gledal in se bal,
če smučke po smučišču bo iskal.
Smučarska šola hitro je minila,
veliko novega sem se naučila.

Vsi dejali so mi,
da na smučarju svet stoji.
Sestri moji je hudo,
ker je zraven ni bilo.
Tovarišica Marijana se smeji,
saj na smučkah tretji razred zdaj drvi.
Na Kopah je bilo lepo,
meni zdaj ni več hudo,
saj smučati je res lepo.

Lea Pavlič, OŠ Janka Kersnika Brdo

Maruša Urankar, OŠ Janka Kersnika Brdo

Kulturni dan na OŠ Janka Kersnika

Branje je potovanje

Sedmega februarja smo na OŠ Janka Kersnika Brdo slovesno počastili slovenski kulturni praznik. Prva proslava je bila namenjena učencem od male šole do 4. razreda, druga pa predmetni stopnji.

Na obeh prireditvah so nastopili: otroški in mladinski pevski zbor, učenci Glasbene šole Domžale: Marko Juteršek s trobento, Maša Pelc s saksofonom in Ana Meden s flavto. Učenci 4. b razreda so že novembra začeli izdelovati svoje knjige, sedaj pa so vanje napisali še svoje zgodbe. Napeto pripoved o Tomiju nam je z odlomkom predstavila Neža Cerar.

Tudi sicer je bil moto obeh proslav: Branje je potovanje. Osrednji točki sta bili namreč razglasitev šolskih Prešernovih nagajencev in podelitev bralnih priponk.

Kot že nekaj let doslej ob tem prazniku sem tudi letos izbrala NAJ -bralca med učenci od 1. do 4. razreda in enega med učenci od 5. do 8. razreda.

Med mlajšimi je to Klavdija STRMŠEK, učenka 2. a, med starejšimi učenci pa Gašper ČERIN iz 6. b.

Tudi med učitelji in strokovnimi delavci so pridni bralci! Letos sem naziv NAJ -bralca podelila naši učiteljici biologije, Sonji VAVPOTIČ.

Vsi trije pohvaljeni so bili nagajeni s knjigo, saj izkazujejo do nje zanimanje, spoštljiv odnos in iz tega izhajajočo ustvarjalnost.

Naslednja pohvala je bila namenjena učencem od male šole do 8. razreda, ki so predčasno osvojili bralno značko, čeprav imajo čas še do aprila, mlajši pa do maja.

Tako je bilo že od sedaj zaključenih bralnih značk na matični šoli 162. Od tega od 1. do 4. razreda 95, od 5. do 8. razreda pa 67.

Tudi Metuljčki in Pikapolonice v mali šoli so že pravi knjižni molji, saj že od oktobra lani v šolsko knjižnico zahajajo sami in s pomočjo staršev prebirajo zgodbe in pesnice za program predšolske bralne značke. In kako so pridni! Skoraj vsi so bralno značko že osvojili! Na šoli Krajnja je predčasno osvojenih bralnih značk 18, v Blagovici pa 38.

Vsi pohvaljeni od 1. do 8. razreda so kot pohvalo prejeli priponko z znakom bralne značke in naše šole.

Takih bralnih uspehov sem neizmerno vesela, saj dokazujejo, da je naložba v knjige v Črnem grabnu potrebna in koristna.

Program šolskih prireditev sta zaključila mlada plesalca plesne šole Miki: Ana iz 2. razreda in njen soplesalec Jaka iz Suhadol. Pogumno sta se zavrtela v ritmu ča-ča-ča.

Literarni večer

Zvečer, ob 18. uri, je bil na spodnjem hodniku šole prav poseben dogodek, namenjen odraslim.

Na literarni večer sem povabila umetnico Zvezdano Majhen. Vabilu se je prav rada odzvala. Na lukoviški okoliš jo namreč vežejo topli spomini na nekaj otroških let, ki jih je kot rejenka preživela v Imovici na Bregu, v družini Kotnikovih.

Kot pravi sama, ji je občutek varnosti v tej družini vlil moč za kasnejšo pot v življenje. Dolgo je bila zaposlena kot vzgojiteljica, doštudirala je psihologijo, sedaj pa živi v Ljubljani, kjer ustvarja kot samostojna kulturna ustvarjalka.

Doslej je Majhnova izdala štiri slikanice za otroke z ugankami in s pesmicami in objavljala v različnih revijah. Otrokom namerava ostati zvesta knjižna prijateljica še naprej. Vseskozi je borka za slovensko besedo in občutljiva za krivice maternemu jeziku.

Na literarnem večeru na Brdu je ga. Zvezdana gostom predstavila svojo prvo pesniško zbirko za odrasle, POEMA ETRA, ki je izšla lani pri Mladinski knjigi.

V omenjenem knjižnem delu je pesnica mojstrsko spesnila 100 sonetov, ki so nastajali kar dvajset let. Njeni soneti imajo močna sporočila, v njih razodeva sebe, svojo intimnost, pogled na svet in dogajanja v njem.

Glede na to je Poema etra razdeljena na tri cikle: prvi je posvečen kreaciji in transcendenci, drugi ljubezni, v tretjem ciklu pa so soneti posvečeni naravi in družbi.

Po sonetih je pesnica povedala še pesem, posvečeno učiteljem, JEZIČNI JEZIČKI. Pesem je plod njenega pozitivnega odnosa do učiteljskega poklica, ki ga zelo ceni.

Ob zaključku pa je pripravila še presenečenje: g. županu, Mateju Kotniku, je izročila svoj novi sonet z naslovom LUKOVICI, s čimer je resnično dokazala svojo naklonjenost domačemu kraju.

Na Zvezdaninem literarnem večeru so nastopili tudi učenci naše šole, ki obiskujejo Glasbeno šolo Domžale: Ana Meden, Katja Pavlin, Matej Avbelj in Anka Cerar.

Na hodniku in v avli šole pa bodo še nekaj časa razstavljena likovna dela naših učencev.

Tako uspešnih, duhovno in umetniško bogatih obiskov kulturnih ustvarjalcev si na šoli želimo tudi v prihodnje.

☞ Danica Dolar, knjižničarka

Literarni večer na šoli Brdo

Tokrat malce drugače

Zakaj bi se trudil in garal, pripravljaval, delal in se razdajal, ko pa je malo tistih, ki cenijo tvoje delo? Večer pred kulturnim praznikom so na Osnovni šoli Janka Kersnika na Brdu pripravili literarni večer, kjer je kot gostja nastopila pesnica Zvezdana Majhen.

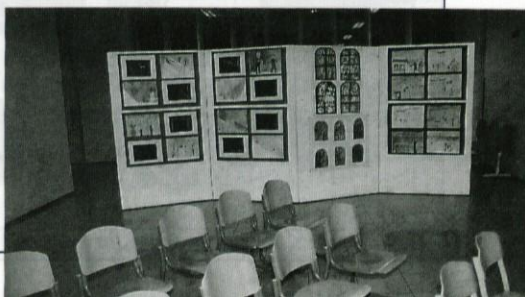
Odlično pripravljen večer z glasbenimi vložki mladih glasbenikov, nastopom naše rojakinje in razstavo likovnih del učencev je pokazal pripravljenost tako šole kakor mladih, da naš kulturni praznik počastijo času in človeku primerno. Žal pa so mnogi sedeži samevali, kljub temu da je bilo poslanih preko 50 osebnih povabil. Ali si organizatorji prireditve in mladi nastopajoči

res zaslužijo tako skromen obisk? Sprašujem vas, ali bodo še z veseljem pripravljali prireditve, če ne bo odziva?

Hvala vam za čudovit večer, pa nikakor ne obupajte, saj v eni izmed pesmi poje refren takole: "Saj po novem letu boljše bo."

☞ in foto didj

Si mladi zaslužijo to?

Prvo leto delovanja šolskega sklada

S sponzorji izpolnili zastavljene cilje

Prvo leto delovanja šolskega sklada je mimo. Trudili smo se obogatiti življenje in delo naše šole, predvsem pa izpolniti zastavljene cilje našega programa.

V ta namen smo zbrali naslednja sredstva:

- prispevki staršev (matična šola Brdo 169.000 SIT; - Podružnična šola Krašnja 23.460 SIT; - Podružnična šola Blagovica 34.000 SIT; skupaj: 226.460 SIT). Sredstva in prispevki podjetij so znesli 214.500 SIT.

Pridobljena sredstva smo porabili za:

- ureditev učilnice na prostem v Podružnični šoli Krašnja,
- za nakup igral za zunanje igrišče v Podružnični šoli Blagovica,
- za nakup 84 garderobnih omaric na šoli Brdo.

Donatorski prispevek podjetja Kam bus (vožnja v vrednosti 30.000 tolarjev) pa smo namenili za izlet turističnega krožka kot nagrado za zelo uspešno delo.

Program, ki smo si ga zastavili, smo v celoti izpolnili, čeprav smo primanjkljaj sredstev dopolnili iz investicijsko-vzdrževalnih sredstev, ki jih za šolo prispeva Občina Lukovica. Na računu šolskega sklada so se namensko porabila tudi sredstva, ki so jih KS, Občina Lukovica in ostali sponzorji namenili za tabore ter letno in zimsko šolo v naravi, valedo, čarodeja, ...

23. 5. 2002 je šola organizirala prireditev v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici z namenom zbiranja sredstev za šolski sklad. Učenci so prodajali izdelke in se predstavili s kulturnim programom. Ta sredstva so namenjena za pomoč socialno ogroženim za šolo v naravi in tabore v šolskem letu 2002/2003.

Šolska skupnost je organizirala dve zbiralni akciji papirja na Brdu, eno zbiralno akcijo pa so izpeljali tudi na Podružnični šoli Krašnja.

Učenci 4. razreda Podružnične šole Blagovica z razredničarko Mileno Igljič so s prodajo voščilnic in z velikodušnim prispevkom KS Blagovica kupili računalnik za svojo učilnico. **Radi bi se zahvalili vsem, ki ste prispevali v naš sklad in s tem pomagali našim otrokom uresničiti delček njihovih sanj, hkrati pa vas prosimo, da nam pomagate tudi letos.**

V šolskem letu 2002/2003 se bodo sredstva zbirala za naslednje namene:

- matična šola Brdo: nadaljuje s postavljanjem garderobnih omaric;
 - Podružnična šola Blagovica: nakup dveh tiskalnikov za uporabo v razredu (1 laserski in 1 barvni tiskalnik) in 1 kasetni radio s CD predvajalnikom;
 - Podružnična šola Krašnja: nakup diaprojektorja.
- Okvirna vrednost nakupov je 1.500.000 SIT.**

Tudi letos smo na trideset naslovov podjetij poslali prošnje za prispevke za naš sklad,

staršem pa smo omogočili plačilo v dveh delih. In sicer so prvo položnico prejeli v mesecu novembru, drugo pa bodo prejeli spomladi 2003. Prispevki staršev so prostovoljni, na položnico sami vpišejo višino sredstev glede na svoje želje in zmožnosti. Veseli bomo vsakršnega prispevka, razumeli pa bomo, če kdo v sklad ne bo mogel prispevati. Noben otrok ne bo v ničemer prikrajšan.

Sredstva, zbrana v šolskem skladu, se bodo porabila namensko, v skladu s programom šolskega sklada. V začetku vsakega šolskega leta bo upravni odbor pisno obvestil vse starše o višini denarnih sredstev, ki so se zbrala na računu šolskega sklada, in posredoval podatke, za katere namene so se porabila.

V letošnjem letu smo našim sponzorjem pripravili v zahvalo dve ponudbi, in sicer:

- ogled Brda: učenci turističnega krožka so pripravili brezplačen ogled Brda z okolico;
- igrice Zvezdica Zaspanka v mesecu decembru - dramska skupina OŠ Blagovica z mentorico Mileno Igljič.

Na ogled Brda pa smo povabili tudi varovance Doma starejših občanov Domžale.

Predstavili smo vam program in naše želje. Uresničevali jih bomo tudi z vašo pomočjo. **Kjer je volja, je tudi pot. Srečno in hvala!**

✍️ *Mojca Češnjevar,*
predsednica upravnega odbora

Zimovanje malih šolarjev Brdo, Krašnja in vrtca Medo

Tako kot vrsto let smo se tudi letos vzgojiteljice malih šol odločile, da ob soglasju staršev izvedemo dvodnevno zimovanje. Za to dejavnost se odločamo predvsem zato, ker v naši občini otroci skoraj nimajo možnosti pridobivanja izkušenj na področju organiziranega vključevanja v športno dejavnost, kot je smučanje. Prav tako otroci pridobijo ogromno izkušenj na področju samostojnosti in življenja med vrstniki. Letos so bili prvič na zimovanju otroci Vrtca Medo, žal pa se starši male šole Blagovica niso odločili za vključitev njihovih otrok. Zahvaljujemo se otrokom, ker so bili tako pridni, samostojni in vztrajni ter staršem za izkazano zaupanje.

✍️ *in foto Mateja Orehek,*
pomočnica ravnateljice

Sprejet zakon o izvajanju rejniške dejavnosti

Rejniška dejavnost je lahko tudi poklic

V parlamentu smo sprejeli že mnogo pomembnih zakonov s področja zdravstva, dela, družine in socialne politike, kar nas v evropskem merilu uvršča v sam vrh dobrega reševanja občutljive problematike na tem področju. 27. 11. 2002 je bil sprejet tudi Zakon o izvajanju rejniške dejavnosti. Lahko bi rekli, da gre za "majhen", nikakor pa ne nepomemben zakon, saj je z njim zakonodajalec sistematično uredil izvajanje rejniške dejavnosti. Cilj zakona je dvigniti kakovost njegovega izvajanja in s tem rejništva samega, njegov glavni namen pa je nuditi otrokom, ki v rejništvo vstopajo, čim bolj ustrezno obravnavo.

Zakon v trinajstih poglavjih ureja: pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba, ki želi izvajati rejniško dejavnost, pogoje in postopek za izvajanje rejniške dejavnosti kot poklica, normative za izvajanje rejniške dejavnosti; dolžnosti rejnika, naloge centrov za socialno delo; rejniško pogodbo, rejnino, priznanja, kazenske določbe, prehodne in končne določbe.

Rejništvo je eden od ukrepov, ki jih sicer ureja Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Je torej posebna oblika varstva in vzgoje otrok, nameščenih v rejniško družino na podlagi zakona, in je namenjeno otrokom, ki začasno ne morejo bivati v biološki družini.

Oseba, ki želi izvajati rejniško dejavnost, mora imeti stalno bivališče v R Sloveniji, imeti mora zaključeno vsaj poklicno oziroma strokovno izobrazbo in biti mora polnoletna. Rejniško dejavnost lahko izvaja tudi otrokov sorodnik, če center ugotovi, da je to v otrokovo korist. Otrokovemu sorodniku ni potrebno kandidirati za izvajanje rejniške dejavnosti po tem zakonu. Za pridobitev dovoljenja za izvajanje rejniške dejavnosti mora oseba, ki želi izvajati to dejavnost, vložiti vlogo na posebnem obrazcu z ustreznimi dokazili pri pristojnem centru za socialno delo (center rejnika).

Oceno o ustreznosti rejnika ob upoštevanju kriterijev (motiv kandidata, primernost bivalnih pogojev celotne družine, mnenja in priporočila, ...) pripravi center rejnika in le-to z vlogo pošlje ministrstvu do konca leta.

Izbor kandidatov opravi komisija. Izbrane kandidate napoti na usposabljanje za izvajanje rejništva. Na podlagi uspešno zaključenega usposabljanja ministrstvo izda kandidatom dovoljenja za izvajanje rejniške dejavnosti in jih vpiše v evidenco.

Rejnik lahko opravlja rejniško dejavnost kot edini poklic, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa ta zakon in je vpisan v register. Tudi za izvaja-

Pogled z Limbarske gore na Črni graben

Foto: djd

nje rejniške dejavnosti kot poklica je potrebna vloga pri centru rejnika. Rejnik mora imeti dovoljenje in ne sme biti v delovnem razmerju ali opravljati druge dejavnosti, na podlagi katere je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Rejnik ima istočasno nameščene največ tri rejence, izjemoma več le, če gre za namestitev bratov in sester ali za otrokovo posebno korist. Rejnik, ki izvaja rejniško dejavnost kot poklic, mora imeti istočasno nameščene tri rejence. Razlog za znižani normativ so specifične otrokove potrebe. Znižani normativ in trajanje le-tega določi Komisija za znižanje normativa in zvišanje plačila dela na podlagi pisnega predloga centra otroka in centra rejnika.

Poleg osnovnih dolžnosti (pripraviti sebe in družino na prihod rejenca, nuditi pomoč pri prilagajanju na novo okolje ...) je rejnik dolžan omogočati in vzpodbujati stike med rejencem in starši in sporazumno z njim in centrom otroka urejati pomembnejša vprašanja glede rejenceve oskrbe in vzgoje. Sodelovati mora v individualni projektni skupini, ki jo imenuje center, in se vključevati v dejavnosti, ki jih v zvezi z izvajanjem rejniške dejavnosti organizira center rejenca. Najmanj enkrat v petih letih se mora rejnik udeležiti usposabljanj, katerih vsebino, izvajalca in trajanje predpiše minister.

Zakon daje naloge centrom za socialno delo. Nanašajo se na izbor kandidatov za izvajanje rejniške dejavnosti in na naloge pri izvajanju rejništva. Novo kvaliteto prinaša projektna skupina, ki pripravi program dela z rejencem. Vse naloge, dolžnosti in pravice so zapisane v rejniški pogodbi. Rejniška pogodba je pogodba, ki jo po izvršljivosti odločbe o oddaji otroka v rejništvo skleneta pristojni center otroka in rejnik za posameznega rejenca.

Rejnik je za posameznega rejenca upravičen do mesečne rejnine, ki zajema oskrbnino in plačilo dela. Če pa rejnik izvaja rejniško dejavnost kot poklic, mu R Slovenija zagotavlja plačilo prispevkov za socialno varnost.

Rejnik je za posameznega rejenca upravičen, poleg zneska materialnih stroškov (48.586 SIT), tudi do denarnega prejema v znesku otroškega dodatka, kot je določen za najnižji razred za prvega otroka v skladu z Zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (18.870 SIT). Skupni znesek 67.456 SIT (oskrbnina) se lahko skladno z 52. členom tega zakona zviša za 25% zneska materialnih stroškov, torej za 12.146 SIT. Za rejenca, ki skladno z določili Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih potrebuje posebno nego in varstvo, rejnik dobi še dodatek za nego otroka (18.000 ali 36.000 SIT). Znižanje ali zvišanje oskrbnine se določi v rejniški pogodbi. Pogoje za zvišanje oskrbnine določi minister. Za dolgoletno in uspešno izvajane rejniške dejavnosti bo R Slovenija rejnikom podeljevala tudi priznanja. Še ena novost, ki jo prinaša zakon, je skupna evidenca rejencev in rejnikov.

Naj za konec povem, da se zavedam, da rejništvo niti v preteklosti ni imelo niti po novem zakonu nima najboljših materialnih pogojev. Zanesljivo gre za odgovornost, da najdemo otroku družino, v kateri bo pridobil pomembno družinsko izkušnjo, ki jo je težko dobiti drugje in ki vedno znova utemeljuje institucijo rejništva. Rejnice v naši občini se te odgovornosti zavedajo in bodo znale oceniti Zakon o izvajanju rejniške dejavnosti, ki je začel veljati 2. 1. 2003.

Stana Stopar,
poslanica v Državnem zboru Republike Slovenije

Planinsko društvo Blagovica

Polni delovnega elana in visokih ciljev

Na rednem letnem občnem zboru se je Planinsko društvo Blagovica zbralo malo pred koncem prvega letošnjega meseca. Izredno dobra udeležba na zboru kaže, da je društvo dobro uigran tim. Žal ni bilo lani izvoljenega predsednika društva Bojana Pustotnika, ker je bil službeno zadržan. Povabilu na zbor so se odzvali župan Matej Kotnik, predsednik KS Janez Burkeljca, predsednik MDO kamniško-bistriškega območja Lojze Kahne, Jože Klenc iz PD Kamnik, Janez Jesenšek iz PD Moravče, predstavnik PGD Blagovica, predsednik Kmečke mladine Blagovica, poseben pozdrav pa je veljal župniku Jožetu Vrtovšku, ki je lani obiskal Limbarsko goro šeststo petdesetkrat.

Cilje, ki so si jih zastavili v lanskem letu, so skoraj v celoti izpolnili, toda vreme je bilo muhasto, varen korak v planinah pa je največ vreden. Glavna dejavnost društva je pohodništvo in tega bo tudi v letošnjem letu obilo, tako rednega kot priporočenega. Veliko njihovih članov se strokovno izpopolnjuje. Tako so zopet pridobili dva nova vodnika, torej toliko več možnosti za organizirane in varno vodene pohode. Letos so se odločili osvojiti očaka Triglava, simbola planincev, Jalovca, potepali se bodo po Kočevskem, podali pa se bodo tudi preko naših meja na Plitvička jezera.

Toda ne bodo samo odkrivali lepote naših planinskih krajev, tudi delali bodo.

Že lani so hoteli postaviti razgledni stolp na Rebri nad Dolinami, za katerega je pripravljen ves material, toda DARS jih je prosil, da bi v sklopu stolpa stala tudi UKV postaja, zataknilo pa se je pri dokumentaciji. Sedaj je ta urejena, samo še lepega vremena čakajo. Spomnili se bodo tudi pete obletnice otvoritve bivaka na Špilku - najvišjem vrhu občine. Že sedaj pa potekajo priprave, kajti letos praznujejo deseto obletnico planinskega društva. Mnogo dela čaka tudi markaciste, ker je potrebno nenehno obnavljati preko sedemdeset kilometrov planinskih poti v njihovi okolici. Dodatno delo pa jim nalaga še gradnja AC, ki seka utečene planinske poti. Tudi mladinski odsek PD Blagovica je zelo aktiven, kajti njihova mentorja Jožica in Bojan Pustotnik sta polna novih zamisli in dobro sodelujeta s podružnično šolo v KS. In če jim je lani ponagajalo vreme, da niso mogli pripraviti druženja v naravi z lukoviškimi

Občnega zbora blagoviških planincev se je udeležilo veliko članov društva.

gasilci, bodo organizirali srečanje letos. Upamo, da bo vreme letos boljše. Seveda bodo tudi letos organizirali vrsto pohodov, ki so jim kos mlade planinske noge.

Po zaključku delovnega občnega zbora jim je spregovoril župan Matej Kotnik. Pohvalil je njihovo delavnost, pridnost in predvsem povezovanje starejših in mlajših, kajti slednjega je danes v naši družbi vse premalo. Občina bo v svoji novi sestavi organizirala več komisij, med drugim tudi komisijo za šport.

Povedal je, da sta se z župnikom Jožetom Vrtovškom pogovarjala o naši lepi razgledni točki na Golčaju, kjer stoji obnovljena cerkev svete Neže, poleg pa je zemljišče nekdanje mežnarije, za katero se je izkazalo, da je last Občine Lukovica. Iz preteklih dogodkov vemo, da so cerkev obiskali nepridipravi in da je bil oskrnjen spomenik padlim borcem za svobodo.

Na omenjenem zemljišču bo čez čas zrasel majhen planinski dom, ki bo v prid blagoviškim planincem in vsem ostalim pohodnikom, hkrati pa bosta tako cerkev kot spomenik varnejša. Župnik Jože Vrtovšek je dejal, da bo odslej vsako leto na velikonočni ponedeljek ob šestnajsti uri daroval planinsko mašo.

Predsednik KS Blagovica Janez Burkeljca, ki je med drugim tudi član zelene bratovščine, tako so mu tako planinske poti in lepote narave dobro znane, je ravno tako pohvalil delovanje PD in njihovega podmadka. Seveda pričakuje, da bodo krajani tako složni, delavni in zavzeti tudi na drugih področjih.

Kot predsednik KS bo ob sodelovanju in skupnih plodnih dogovorih s krajani lažje pripomogel k dvigu življenjske ravni našega kraja.

Pohvale in spodbude so bili planinci deležni tudi iz ust Lojzeta Kahneta iz MDO, Jožeta Klencja iz PD Kamnik, Janeza Jesenška iz PD Moravče, predstavnika PGD in Kmečke mladine. Torej, dragi blagoviški planinci, ne preostane vam nič drugega, da ostanete še naprej tako pridni in ste prihodnje leto zopet deležni samih pohval. Deležni pa boste še kakšnega tolarja ali druge pomoči tistih, ki spremljajo vaše delovanje.

in foto Milena Bradac

ISCG
DOMŽALE

AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.

Cesta talcev 10, 1230 Domžale
 01/721-10-82
GSM: 041/785-735

TEČAJ CPP
24. 2. ob 18. uri
17. 3. ob 18. uri

Skoki za občinski pokal v Zlatem Polju

Odlično pripravljena skakalnica

Mladi Zlatopoljci so že desetletja povezani z zimskimi športi, zlasti z organiziranjem smučarskih skokov, če je bilo to le mogoče. Vsa zimska obdobja prihajajo v pričakovanju snega, torej priložnosti za smučarske skoke. Štiri leta smo čakali, da nam je narava zopet omogočila izvesti tekmo za pokal Občine Lukovica.

Prizadevni člani športnega društva so se kar tri dni trudili, da so ob zelo nizkih temperaturah pripravili vse potrebno za tekmo, predvsem pa skakalnico. Občino Lukovica smo zaprosili za poravnavo stroškov za pokale in medalje, nagrade in gostinske usluge za tekmovalce pa so prispevale gostilne Bevc, Furman in RCU iz Lukovice, Rus iz Šentvida, Gašper s Prevoj in trgovina Spina iz Šentvida. Na štartni listi je bilo 23 skakalcev iz več občin, ki so se v prekrasni sončni zimski idili preizkusili na dobro pripravljene skakalnici. Videli smo lepe in atraktivne skoke, tudi nekaj padcev, a na srečo gospe Irme Markovšek, ki je skrbela za zdravstveno službo, pomoč ni bila potrebna.

Po končanem tekmovanju je predstavnik Občine Lukovica Tomaž Cerar najboljšim podelil lepe pokale, medalje ter praktične nagrade.

Najmlajši, Matjaž Majcen iz Ihana, in najstarejši, Srečo Strehar iz Šentvida, pa sta prejela tudi posebni priznanji. Tomaž Cerar je za nekaj besedami nagovoril navzoče, se zahvalil članom ŠD Zlato Polje za prizadevnost pri organizaciji in izvedbi tekmovanja, tekmovalcem pa zaželel uspešne skoke tudi v prihodnje. "Vesel sem," je dejal, "da lahko podelim občinske pokale najboljšim, saj sem tudi sam vedno sodeloval na smučarskih skokih."

Sledila je zahvala ŠD, vsem, ki so se udeležili tekme, Občini Lukovica, vsem, ki so omogočili nagrade tekmovalcem, Irmi Markovšek za opravljeno dežurno zdravstveno službo, predvsem pa prizadevnim članom ŠD Zlato Polje, ki so tekmo pripravili.

Pokale so prejeli: 1. mesto: Dino Klemenčič - Dupeljne (prejel tudi pokal za najdaljši skok dneva 20 m); 2. mesto: Matej Ušter - Ko-

Merilci dolžin so dobro opravili svoje delo. Številni gledalci ob skakalnici so bili navdušeni.

movec; 3. mesto: Luka Pančur - Domžale. Podeljene so bile medalje najboljšim trem do 18. leta: 1. mesto: Rok Zupančič - Spodnje Loke; 2. mesto sta si delila Marko Lebar - Komovec in Matjaž Podbelšek - Motnik.

Medalje pa smo podelili tudi naslednjim najboljšim trem skakalcem, članom ŠD Zlato Polje: 1. mesto: Damjan Močnik - Mala Lašna; 2. mesto: Janez Hribar - Trnovče; 3. mesto: Roman Habjanič - Prevoje.

Vsem čestitam na uspešen nastop.

✍ Tone Habjanič

AstraChemo

barve, lepila
mešalnica barv
delovna zaščita
tehnična guma in plastika
kovinska galanterija
ročno in električno orodje

TEHNIČNA TRGOVINA

Prodajni center AstraChemo, Kamniška cesta 22, Zgornje Jarše

Odprto: pon. - pet.: 7.30 - 19.00, sob.: 8.00 - 19.00
telefon: 01/729 52 56

orodje za vrt
kopalniška oprema
elektromaterial in svetila
rezani les, laminati
stenske obloge
gospodinjski pripomočki

ODDELEK LESA

- police
- letve različnih profilov
- stenske obloge
- parket (lamelni)

TEHNIČNA GUMA

- gumeni profili
- klinasti jermeni
- evol plošče
- PVC polni profili
- moltopren

15. 2. - 15. 3.
AKCIJA

- svetila - laminati
- poliesterske plošče in role

10% gotovinski popust

Različni popusti se ne seštevajo, na akcijske cene ni popustov.

Upokojenci - vsak 1., 2. in 3. delovni dan v mesecu 10% gotovinski popust

Smučarski skoki Komovec 2003

Vzdušje kot v Planici pod Poncami

Prizadevni krajan Imovice, Prevalje, Športnega društva Prevoje in Svobodno-miselnega društva Voluhar so 19. januarja 2003, prvič po letu 1976, organizirali zanimive smučarske skoke z alpskimi smučarji na skakalnici v Komovcu.

Starejši pomnijo, da je bilo na hribu Komovec pozimi vedno polno mlajših in starejših smučarjev. V tistih časih pa so se najraje pomerili v skokih, ker so imeli večinoma jesenove smuči, izdelane doma ali pri kolarju. Petnajst skakalcev se je pomerilo v treh kategorijah. Najstarejši skakalec Jože Rotar je s svojimi 67 leti popestril vzdušje v Komovcu in bil za vzgled vzdržljivosti mladim. Množica gledalcev, ki se je zbrala ob skakalnici, je vsakega skakalca nagradila z aplavzom. Športno navdušenje in navijanje je bilo, kot da bi bili v Planici pod Poncami. Po uvodnem nagovoru predsednika ŠD Prevoje je sledila predstavitev obnovitvenih del na skakalnici in želja organizatorjev, da skoke v Komovcu pripravijo vsako leto. Pred pričetkom smo poslušali še Zdravljico in skoki so se lahko pričeli.

Skakalci so začeli s poizkusnim skokom, nato

Na štartu

pa nadaljevali z dvema skokoma v konkurenci. V kategoriji skakalcev do 15 let je zmagal Marko Lebar s skokoma 13,5 m in 15,5 m, drugo mesto je osvojil Klemen Lebar (9,5 m in 9,5m), tretje pa Janez Lebar (8 m in 7,5 m). V kategoriji do 30 let je zmagal Matej Uštar (20,5 m, 20,5 m), drugi je bil Luka Pančur (20,5 m, 20,5 m), tretji Marjan Merkužič

(19 m, 20 m), četrti Robert Pestotnik (16 m, 17,5 m), peti Jure Smrkolj (16 m, 16,5 m), in šesti Rok Kveder (10 m, 10 m). V tej, najštevilčnejši kategoriji, je zmagovalca odločil dodatni skok. V kategoriji nad 30 let pa je zmagal Dino Klemenčič z najdaljšima skokoma dneva (21m, 21m), drugi je bil Bojan Uštar (16 m, 16,5 m), tretji Aleš Burja (15 m, 16 m), četrti Jože Rotar (11m, 13m), peti Tone Peterka (9 m, 10 m), šesti Zvone Birk (9 m, 9 m). Skakalci so za najboljše dosežke prejeli medalje ter praktične nagrade. Posebne nagrade so podelili za najkrajši skok, najstarejšemu in najmlajšemu skakalcu. Nagrade sta podeljevala župan Občine Lukovica Matej Kotnik ter častni gost Marjan Makovec (roj. na Prevalji) zdaj pa stanuje v Mengšu.

Tako dobro organizirano tekmovanje, ki je potekalo brez zapletov, je omogočila dobro pripravljena skakalnica. To pa so pripravili poštvovalni domačini iz Imovice in Prevalje. Tega tekmovanja ne bi bilo brez številnih sponzorjev, katerim se za izkazano pomoč pri prireditvi iskreno zahvaljujejo in jih prihodnje leto ponovno vabijo v Komovec. Za dobro sodelovanje se zahvaljujejo tudi ŠD Zlato Polje. Izredno razumevanje za skakalni šport pa gre lastnikom zemljišč: Jožetu Omahnu s Prevalje, Jožetu Avblju iz Vidma ter Rajku Kokalju iz Spodnjih Kosez. V upanju, da bo čimveč takšnih prijetnih zimskih dni, vas vabimo, da si v čim večjem številu ogledate ali pa skakalnico v Komovcu kar sami preizkusite. Menim, da so bili gledalci zadovoljni, saj so kljub mrazu vztrajali do konca.

Svetovni mladinski šahovski prvak v Krašnji

Tradicionalno januarsko srečanje šahistov, ki običajno odigrajo zelo borben turnir, je letos zamenjala simultanka s svetovnim mladinskim prvakom Luko Leničem iz Domžal. Mladi šahist je še učenec osmega razreda Osnovne šole Venclja Perka iz Domžal. Naslov svetovnega prvaka je osvojil na Kreti, ko je s sedmimi zmagami in štirimi remiji dokazal, da je trenutno najboljši šahist sveta v svoji kategoriji. Seveda tak uspeh ne pride sam od sebe. Potrebna so mnoga odrekanja, tako da prostega časa pravzaprav nima. Za sproščanje rad zaigra tudi nogomet in sodeluje v šolski rokometni ekipi. Prijatelj ima veliko, saj je zelo družaben in šahovska slava mu ni prav nič zlezla v glavo. Največ časa mu seveda vzame šah, ki ga s svojim trenerjem Zlatkom Bašagićem igra pet do sedem ur dnevno vselej, kadar je le-ta

v Sloveniji. V Krašnji se je sprijel z osemnajstimi šahisti, ki so prišli iz šahovskega društva Črni graben, nekaj pa je bilo tudi članov ŠD Krašnja. Isti dan je že odigral simultanko s svojimi vrstniki, tako da na srečanje ni prišel ravno spočit. Vseeno pa je dokazal svojo kvaliteto, saj je izgubil le dve partiji, štiri remiziral in dvanajst zmagal. Tako je dokazal, da mu v posameznem dvoboju verjetno nihče od sodelujočih ne bi bil kos. Klepet po srečanju je pokazal, da je Športno društvo Krašnja z njim pridobilo še enega prijatelja. Prav tako pa se zagotovo ohranja prijateljstvo med člani našega društva in šahisti Šahovskega društva Črni graben. Za spomin na to srečanje je v imenu društva Marjan izročil Luki šahovskega konja z vgrajeno uro. Simultanko si je ogledal tudi naš župan Matej Kotnik. Tradicija prijateljskega povezovanja, ki jo goji naše društvo, se nadaljuje in upamo, da nas bo posnemal še kdo.

✍ Vili Golob

Svetovni mladinski prvak Luka Lenič se je v Krašnji pomeril s šahisti iz Črnega grabna.

✍ in foto Danilo Kastelic

Foto: Danilo Kastelic

Pri Lipovškovih v Blagovici

Ognjeni zublji pogoltnili gospodarsko poslopje

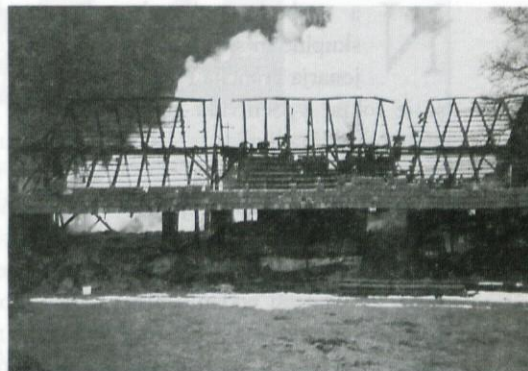
Tridesetega januarja okrog pol tretje ure popoldne sta Jože in Matevž Lipovšek, po domače Jerinova Jože in Matija iz Blagovice, skoraj ostala brez doma, šest glav živine pa je izgubilo svoj hlev in krmo.

“Z Jožetom sva bila v hiši, jaz sem sedel v kuhinji za mizo in poslušal čudno, dolgo in zateglo hupanje tovornjaka, ki je peljal po cesti.” Njuna hiša je namreč tik ob magistralni cesti. “Ozrl sem se skozi okno in videl dim, ki se je valil mimo okna,” je pripovedoval Matija. Zatem sta zaslišala najbližje sosedo, ki so vpili. Stekla sta skozi vrata in videla da se z vrha drvarnice, ki se je držala hiše, vali dim. Medtem so sosedje že klicali gasilce. Blagoviški gasilci, ki jim je poveljeval podpoveljnik Matjaž Markovšek, so dobili poziv ob štirinajsti uri in štirideset minut, na kraj požara pa so prihiteli ob štirinajsti uri in petdeset minut. Takoj za njimi so prihiteli gasilci iz CPV Količevo, nato pa še ostali gasilci iz PGD Trojane, Krašnje, Lukovice, Prevoj, Domžal, Doba in Studenca. Gasilci so s kombiniranimi vozili in takoj ugotovili, da je potrebno rešiti hišo, kajti lesena drvarnica je že dodobra zgorela, vnel se je tudi že hlev in

senik, kjer je bilo petnajst ton sena. Prisebni sosedje so iz hleva uspeli rešiti živino in tudi skoraj vse kmetijsko orodje. Škode je po prvih ocenah za deset milijonov tolarjev. Tudi vzrok požara je menda že znan. Botrovala mu je dotrajana električna napeljava.

Jože in Matija se ob tej priložnosti iskreno zahvaljujeta vsem sosedom in krajanom, vsem gasilcem, policiji in vsem, ki so pomagali pri reševanju. Posebej se zahvaljujeta Janezu Štrekarju, Francu Barliču in Francu Cerarju, ki so v svoje hleve sprejeli njuno živino in jo krmijo, kajti njuno seno je pogorelo. Kar pa ni zgorelo, je bilo ob gašenju uničeno. Ostala sta tudi skoraj brez kurjave, še zgorelih ostankov tramovja ne moreta pokuriti, ker jih je nedavno sneženje dodobra namočilo.

Naslednji dan po požaru sta ju obiskala župan Matej Kotnik in direktor občinske uprave Vinko Pirnat ter obljubila pomoč. Obiskal ju je tudi Tomaž Močnik, ki jima bo pomagal s svojim strokovnim znanjem. V veliko pomoč jima je tudi sestra Francka, ki tudi sicer pomaga, kajti Jože in Matija živita sama in sta že krepko v drugi polovici življenja. Pomagajo tudi ostali sorodniki. Nekaj živine sta sicer dala v zakol, vsaj brejo telico in enega bika pa

Od gospodarskega poslopja je ostalo bore malo.

bi rada obdržala za naprej. K sreči sta imela gospodarsko poslopje zavarovano, torej bo tu nekaj denarja, nekaj se bo še našlo in kmalu bo menda zrased nov hlev. Vsekakor sta to klena kmečka moža, ki ju je nesreča sicer prizadela, toda iz pogorišča bo zrased nov hlev in svoje težavno življenje bosta živela dalje. Ne samo v mesta, tudi v naše vasi se je že zasidrila sodobna kuga, ki nas zapira za svoje duri, ograjuje s plotovi in odvaja od druženja s sosedi. Pa vendar, ko nas zadene nesreča, to prezremo, in pomagamo sosedu v nesreči. Nesebično in požrtvovalno.

in foto Milena Bradac

Zimske počitnice bodo kmalu tu

Kaj je prijetnejšega od smuke na zasněženi strminah? Zimski športi so mnogim v veselje, starejšim pa vsaj drsalnice po cestah predstavljajo vse prej kot prijetno in zabavno razvedrilo.

Izkoristimo lepo vreme ter se podajmo na bele poljane, vendar ne pozabimo ob tem na svojo varnost in na varnost ostalih smučarjev. Na urejenih smučiščih upoštevajmo znake, ki nas opozarjajo na nevarnost, na neurejenih pa ne izzivajmo nesreče. Ob morebitni poškodbi o nezgodi obvestimo upravljalca žičnice ali redarja in zavarujmo poškodovanca.

Preden se podamo na smučanje, preglejmo svojo opremo, da bo popolnoma brezhibna. Prijetno vijuganje po belih strminah brez nezgod vam želimo.

djd

Tradicionalni 15. pohod po nagelj na Limbarsko goro

Društvo krajanov Limbarska gora in SK TERMIT Moravče vabita na 15. pohod po NAGELJ na LIMBARSKO GORO v nedeljo, 16. marca 2003, ob 10. uri.

Dogodki na območju občine Lukovica

V času od 1. 1. do 31. 1. 2003 so policisti PP Domžale na območju občine Lukovica obravnavali deset prometnih nesreč, v katerih je nastala le materialna škoda, štiri osebe pa so bile lažje telesno poškodovane. Prav tako so obravnavali tri kazniva dejanja “tatvine” denarja in orodja. Glede kršitev javnega reda in miru pa so policisti posredovali oz. intervenirali dvakrat. Zoper kršitelja bo v obeh primerih podan predlog sodniku za prekrške.

Marko Kladnik, vodja policijskega okoliša

AVT Cerar d.o.o.
KAMNIK

Perovo 23, 1241 KAMNIK,
tel.: 01/839 50 40,
GSM: 041/352 243,

SEAT

e-mail: sebastijan.macek@porsche.si

SERVIS IN TRGOVINA

Naši misijonarji po svetu

Prekmurec tri desetletja na Madagaskarju

Na pobudo zakonske skupine in sklada misijonarja Francija Pavliča se je tokrat v Šentvidu zbrala pisana družčina ljudi.

S skupnimi močmi so pripravili dvorano A. M. Slomška na predavanje in pripravili razstavo del, ki so jih Malgaši podarili misijonarju Janezu Puhanu. Razstavljena dela je misijonar podaril svojim sorodnikom in prijateljem, za take prireditve pa si jih od njih sposodi. V sklop predstavitev je spadala večerna sveta maša, ki jo je daroval skupaj z domačim župnikom Andrejem Svetetom. Med sveto mašo se je zahvalil Bogu za vse prejeto tudi med svojim misijonarskim poslanstvom. V svojem nagovoru pa je med sveto daritvijo omenil veliko razliko med nami in kraji, kjer je misijonaril.

Po opravljeni sveti maši smo se počasi odpravili proti domu na ogled razstave in predavanje. Ni mi znano, če je to nov trend ali moda, vendar so predavanja, ki so jih pripravili misijonarji, vedno napolnila dvorano in tudi tokrat ni bilo nič drugače. Uvodni govor je imel Tone Meden, ki je predstavitev tudi povezoval. Kratko, vendar nazor-

no je preletel prehojeno pot Janeza Puhana. Iz kraja, ki je zelo poznan po Plečnikovi cerkvi, v kateri je naš arhitekt na zanimiv način upodobil, kako ženska podpira tri vogale v hiši, izhaja tudi Janez Puhana. Po končani osnovni šoli ga je pot iz Bogojine vodila v gimnazijo Ravne na Koroškem in v Zagreb. Da postane misijonar pa je sklenil že kot gimnazijec. Po končani gimnaziji je vstopil v Misijonsko družbo (nam bolj poznano pod imenom lazaristi), od koder je po noviciatu v Beogradu odšel na služenje domovini v "kasarno za lopove i popove" v Prizren. Po odsluženi vojaščini pa ga je pot vodila na študij na ljubljansko Teološko fakulteto. Po posvetitvi se je kot mlad duhovnik odpravil službovat v Šentjakob ob Savi, kjer je bil kaplan in hkrati prefekt dijakov lazaristov. Na slovenski misiji se je v Franciji kasneje izpopolnjeval v znanju francoščine in se pripravljaj na odhod v misijone. V letu 1971 je odšel v misijon na Madagaskarju, od koder se je zaradi zdravstvenih težav vrnil po tridesetih letih. Zdaj opravlja dela duhovnega pomočnika v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, kjer je nekaj časa služboval tudi naš rojak

Misijonar Janez Puhana in domači župnik Andrej Svete med sveto mašo.

Franci Pavlič. Ob zelo zanimivih diapozitivih in besedi ter glasbi z Madagaskarja smo ob spoznavanju dela misijonarjev preživeli prijetne urice. Pogled nam je večkrat zastal na obrazih ljudi, ki so v misijonih pomagali in ugotovili smo, da jih veliko tudi poznamo. V pogovoru smo tako spoznali kraje, ljudi, običaje ter tudi marsikatero prigodo. Že s prejšnjega predavanja Francija Pavliča, kakor tudi tokratnega, je bilo razbrati, da so na svetu še ljudje, ki želijo na hiter način obogateti ne glede na žrtve. Izkoriščanje je prisotno tudi že tam, ravno tako tudi politika. Iz svojih izkušenj in prakse, ki je nima malo, je potem odgovarjal tudi na vprašanja obiskovalcev

in ob odgovorih smo se seznanili še z marsičim zanimivim. Že v začetku predavanja ga je v svojem imenu in v imenu župana pozdravil Andrej Svete, po končanem predavanju pa se mu je v imenu obeh organizatorjev zahvalil predstavnik sklada F. Pavliča in mu v znak zahvale tudi za plemenito gesto, da zbrana sredstva nameni misijonu v Boliviji, zahvalil Andrej Burja in mu podaril knjigo Črni graben v spomin na kraje, kjer je tokrat opravljal svoje poslanstvo. Kar nič se nam ni mudilo in z veseljem smo si ogledovali razstavo in prisluhnili razlagam o nastanku različnih razstavljenih predmetov.

in foto djd

God sv. Antona in licitacija krač v Podzidu

Tako kot že vrsto let doslej je bila tudi letos na god sv. Antona, 17. januarja, v cerkvi Sv. Mohorja in Fortunata v Podzidu maša, ki jo je tokrat daroval naš novi župnik, domačin Drago Markuš.

Ta dan goduje sv. Anton Puščavnik, ki je živel od 250-356 in velja za ustanovitelja meništva. Meništvu izvira iz lakote in žeje po Bogu, meniško življenje pa se je najprej izrazilo v puščavstvu. Težnja po osebni povezanosti in prisrčnosti z Bogom pa so motivi, ki so ljudi vodili in še vodijo v puščavo. Pri meniškem življenju je bilo v ospredju posnemanje Kristusovega življenja, asketsko življenje kot nadomestek za mučeničstvo, boj proti hudobne-

mu duhu in vrnitev k Adamovi nedolžnosti. Po izročilu se je okrog Antona Puščavnika zbrala skupina puščavnikov, ki so živeli vsak zase v svoji kočici. Tudi Antonova sestra je imela okrog sebe veliko skupino devic. Preprosta cerkvica v Podzidu je bila posvečena prvo nedeljo v avgustu leta 1499. V popisu leta 1526 je omenjena kot moravska podružnica, zdaj spada v župnijo Šentgotard. To lepo cerkev, ki se ponaša z bogato umetniško vrednostjo, vedno obišče veliko ljudi.

Že tradicionalno na ta dan poteka tudi licitacija krač in drugih suhomesnatih dobrot zimskega časa. Ves izkupiček licitacije je namenjen za cerkvene potrebe.

Poseben čar sveti maši vsako leto sproti pri-maknejo še domači pevci Moškega pevskega zbora LIPA Trojane. Ker je predsednik LIPE Tone Založnik hkrati tudi ključar cerkve v Podzidu in na ta dan goduje, je to še dodaten razlog za veselo srečanje pevcev in krajanov v Podzidu.

Odkar do cerkve vodi asfaltirana cesta, je dostop v Podzid lahek, pozimi pa ključar Tone cesto redno pluži in posipa. Prav zato in zaradi lepe narave je ta delček naše občine vredno obiskati v kateremkoli letnem času. Srečanje vsako leto za praznik sv. Antona pa za nas domačine ostaja tradicionalno.

in Petra Hlebec

In memoriam: dr. Jože Pučnik

Zraven sem bil,
ko se je svitalo.
Zraven sem bil
s svojimi sanjami.
Vso dolgo noč
sem v sanjah govoril,
kričal v sanjah,
umiral v sanjah,
kajti sanjal sem sanje
svojega naroda.

(Tone Kuntner)

Velikemu Slovencu

V 71. letu starosti nas je za vedno zapustil tvorec slovenske politične pomladi in idejni oče slovenske države dr. Jože Pučnik.

Bil je sociolog, publicist, doktor znanosti, častni predsednik Socialdemokratske stranke Slovenije, predsednik demokratične opozicije Demos, ki je zmagala na prvih demokratičnih volitvah spomladi leta 1990. Kot velik demokrat in borec za človekove pravice se je boril proti komunističnemu režimu, ki je izvajal nasilje nad Slovenci. Kaj je vodilo tega borca za človekove pravice, ki ga je komunistična oblast na zrežiranih političnih procesih obsodila na skupaj enajst let strogega zapora? Samo neomajna in pokončna drža pravega slovenskega domoljuba in upanje v svobodni in neokrnjeni duh slovenskega naroda. Ta narod se je pod njegovim vodstvom potrdil in postal narod v samostojni državi Republiki Sloveniji.

Z dr. Jožetom Pučnikom sva se prvič srečala na predvolilnem shodu Demosa na Količevem leta 1990. Ob njegovem govoru in energiji, ki jo je izžareval, sem prvič začutil, da se bo slovenski narod prebudil iz mračnega komunističnega režima. Vsi navzoči na shodu smo takrat sanjali z njim vred. Videli smo prihodnjo državo Slovenijo, ki bo pravna, socialna, pravična in odprta za vse bodoče državljane Slovenije. Predstavljena sta bila bodoča slovenska bankovca lipa in vinar. To so bili res lepi in

nepozabni dogodki, ki so jih sanjali tisoči rodov pred nami, vendar je bila uresničitev dana le naši generaciji. Prebiral sem njegove publikacije, kar naju je ponovno zbližalo kot prijatelja in predavatelja na Socialdemokratski politični akademiji. Slovenski parlament mu še vedno dolguje javno opravičilo in oprostitev krivde na zrežiranih političnih procesih, na katerih ga je v imenu slovenskega naroda obsodila komunistična oblast. Žal so se ob njegovi smrti v DZ prvič odrekli žalni slovesnosti. To je sramota brez primere nekaterih poslanskih skupin. To kaže na čas liberalizma in njegovih vrednot. Po vztrajanju Koalicije Slovenije je predsednik DZ sprejel odločitev, da se žalna seja v DZ skliče.

Kljub vsemu bo ime dr. Jožeta Pučnika z zlatimi črkami zapisano v zgodovino kot enega od najvidnejših tvorcev države Republike Slovenije. Sodi med najvidnejše predstavnike klasičkov Socialdemokratske stranke Slovenije, kot so bili pred njim Etbin Kristan, Ivan Cankar, Albin Prepeluh, dr. Henrik Tuma in dr. Dragutin Lončar (iz Sela pri Lukovici). Socialdemokrati smo se od njega poslovlili na žalni seja IO SDS Slovenje v Ljubljani. Na zadnjo pot ga je na pokopališču v njegovi rodni vasi v Črešnjevcu pospremlilo preko 3000 prijateljev. Za njim ostaja praznina, ki jo bo občutil ves slovenski narod.

☞ V imenu prijateljev
Danilo Kastelic

*Kdor ljudstvo zapravlja učí,
ta zadovoljnost in stanovitno srečo mori.
K nepotrebni rečem navajati ljudi,
se pravi ljudem mošjno prazniti,
jih okraši.*

Anton Martin Slomšek

Čeprav velikokrat pravimo, da je potrošništvo plod sodobne družbe, ga je očitno zaznaval že Slomšek pred poldrugim stoletjem. Kot moder mož je tudi uvidel njegovo škodljivost in svaril pred njim. Svarila žal niso zalegla in potrošništvo se je do danes razmahnilo tudi na področja, ki zadevajo najbolj osebne in najlepše odnose med ljudmi. Pred nami so 14. februar (valentinovo) in 12. marec (gregorjevo) - oba dneva naj bila praznika zaljubljenecv, 8. marec (dan žena), 25. marec (materinski dan), ko naj bi ljubljenskim osebam, še bolj kot to počnemo vsak dan, izkazali pozornost, hvaležnost in ljubezen. Pravzaprav ni nič narobe, da praznujemo kar štirikrat, čeprav sta bila tradicionalno med Slovenci prisotna le dva od teh praznikov (12. in 25. marec), tretjega smo podedovali iz naše polpretekle socialistične zgodovine, četrtega pa pred kratkim uvozili iz Amerike. Škoda je le, da namesto iskrene pozornosti velikokrat tako darovalci kot obdarjenci merimo "globino" odnosa s ceno darila.

OO NSi Lukovica

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE

KURILNEGA OLJA

Možnost plačila na obroke

Dobeno 75, 1234 Mengeš

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

Ljudska pripovednica in pesnica Ančka Vresk

V nadaljevanjih objavljamo zgodbo naših prednikov

V tej številki občinskega glasila Rokovnjač bomo pričeli objavljati povest v nadaljevanjih o Kraljevi domačiji izpod peresa pripovednice in pesnice Ančke Vresk, po domače Tkalčeve s Hribov nad Trojanami. Povest je Ančka Vresk napisala po pripovedovanju svojega deda, ki je domačijo dobro poznal. Prepisana je iz izvirnega rokopisa pripovednice. Videli boste, da je zapisana v jeziku tistega časa. Zapisala jo je pred drugo svetovno vojno, v skromen, majhen črn zveščič, ki mi je bil začasno izročen ob obisku Ivana Novaka iz Hribov.

Kdo je bila Ančka Vresk? Rodila se je kmečkima staršema v Zaplanini pri Šentgotardu, od koder so se po dveh letih preselili nazaj na materin dom v Hribe nad Trojanami. Pri Tkalcu, kot se še danes reče domačiji, ni bilo denarja na pretek in ko je Ančka dopolnila deklinška leta, je želela v samostan. Toda za vstop v samostan je bil potreben denar in ker ga ni bilo, je Ančka ostala doma na kmetiji in pridno delala.

Tisto malo, kar piše o Ančki Vresk v knjigi Črni graben, mi ni bilo dovolj, zato sem obiskala njenega nečaka Jožeta Vreska v Hribih in ga prosila, da mi pove kaj več o njej. Rad je ustregel moji prošnji in pripovedoval mi je o svoji teti, ki se je še dobro spominja.

“Ančka je bila drobna ženica, ki so jo ljudje

Ivan Novak in Jože Vresk pred hišo v Hribih, kjer je živela tudi Ančka Vresk. Foto: Milena Bradač

poznali daleč naokoli, tudi zaradi tega, ker je znala svetovati in priporočiti zdravilno zel za marsikatero bolezen. Tkala je platno za domačo rabo in ljudje so ji prinašali predivo, da je tkala tudi njim. Krajcarje, ki jih je zaslužila s tem, je dajala na stran. Opravljala je vsa domača kmečka dela, hodila na dnino k sosedom, za kar so jo pogosto prosili, kajti vedeli so za njeno pridnost. Venomer je nosila s seboj zvezek ali liste in svinčnik. Spremljali so jo na njivo, na travnik, v kamro, kjer je tkala, celo za mizo pri jedi ni mogla brez njih. Vsako misel, vsak verz, ki se ji je utnil, je takoj zapisala. Odkar sem jo poznal, je brala in pisala. Umrila je na njivi,

ko je žela, tik preden si je na svoja upognjena ramena naložila sedmi križ.”

Nečak Jože Vresk je bolehen mož pri tridesedmesetih letih. Svojo bolezen si je nakopal pri delu v zagorskih premogovnikih. Z ženo in sinom živi na domačiji, kjer je živela tudi Ančka Vresk. Hiša ima res že častljivo starost in zob časa ji ne prizanaša.

Spoštovane bralke in bralci Rokovnjača! Pred vami je resnična povest Kraljeve domačije, za katero mi je bilo dovoljeno, da jo objavim v našem glasilu in prepričana sem, da jo boste z zanimanjem in naklonjenostjo prebrali oziroma brali v nadaljevanjih.

↳ Milena Bradač

Resnična povest o Kraljevi domačiji s Trojan

V podjurski dolini na Koroškem je stala ob beli cesti za tiste čase lepa, ponosna, enonadstropna hiša, skoro gradiču podobna, z mnogimi gospodarskimi poslojji, med katerimi sta se zlasti odlikovala dva hleva. Prvega, ki je bil za domačo živino, se je držala ovčja staja. Drugi je bil za konje, zlasti tuje, vozniške. Ta ponosna domačija, po domače Nastranova, je bila furmanska oštarija.

Ta povest, ki jo želim napisati po pripovedovanju mojega deda, ima resnično ozadje. Njen začetek sega v drugo polovico sedemnajstega stoletja, ko še ni bilo železnice in je ves promet potekal po belih cestah z vprežno živino. Koder promet ni bil mogoč pa s čolni po Savi in Dravi. Tako je tovoril moj praded žito iz Vojvodine s čolnom po Savi in potem z vozovi naprej. A pustimo te, kolikor toliko znane zgodovinske podatke in se vrnimo k naši povesti.

Ko smo si že ogledali zunanost lepe Nastranove domačije, stopimo še čez visoki kameniti prag, skozi obokana vrata v prostorno, s kamenjem tlakovano in lepo pobeljeno vežo. Na desno in levo so vrata v prostorne gostilniške sobe. Na desni vodijo stopnice v prvo nadstropje. Na levo vodijo vrata in stopnice v globoko in prostorno klet. V ozadju je velika črna kuhinja in nasproti nje jedilna shramba.

Taka je slika lepega doma. A pravo podobo mu dajo ljudje, njegovi prebivalci. Ravno je stopil iz gostilniške sobe na desni krepak, lep mož srednje starosti, visoke rasti, prijaznih modrih oči in že rahlo osivelih las.

Zaklical je v sobo, kjer so pri eni mizi kosili trije vozniki, pri drugi pa domača družina, tri rdečelične, krepke dekletke, trije močni hlapci, dva pastirja in krepak dvajsetletni mladenič, živa podoba na pragu stoječega moža. “Mirko, ti

po jedi moli in potlej pripravite rezanice za živino za cel dan, ker gremo razen Toneja, ki ima na skrbi živino in voznike, če kaj pridejo, vsi v gozd.” “Mojcej, ve pa poskrbite za južino, da jo prinesete za nami.” “Kje je Mojcej,” se mu je omeščala beseda, “da je ni bilo k mizi?”

“Mislim, da je šla na vrh,” se oglasi Mirko. “Ja,” reče dekleta Reza. “Rože je šla zalivati in postelje je rekla, da mora poravnati.”

Za hipec postoji Nastarnov oče. Potem se pa tudi sam odpravi na vrh. Ljubi ponosni Nastran svoji edinko, lepo Mojcej, nežno osemnajstletno deklico. Pridno in skrbno gospodinja velikega doma. Hči mu je drag spomin in živa podoba njegove prezgodaj umrle, ljubljene žene. Materino ime nosi.

Nadaljevanje prihodnjič

Le delo, skrb, ljubezen in trpljenje izpolnjevali Tvoje so življenje. Pa pošle so ti moči in zaprla trudne si oči in čeprav spokojno spiš, z nami kakor prej živiš.

ZAHVALA

V 92. letu starosti se je od nas za vedno poslovila naša mama, sestra, babica, prababica in praprababica

ANA BURJA roj. BIZJAK
Jutrškova mama s Krajnega Brda

Ob boleči izgubi naše mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pisna in ustna sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Iskrena hvala dr. Farkešu iz ZD Domžale in patronažni sestri Mateji Parkel iz ZD Lukovica za skrb in nego v zadnjih mesecih, hvala g. župniku Antonu Potokarju za poslovilne besede in lepo opravljen pogreb ter cerkvenemu pevskemu zboru iz Krašnje za lepo petje, g. Konradu Vrbančiču za pogrebne storitve, trobentaču za igrano Tišino in Francu Novaku za poslovilni govor.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

Le delo, skrb, ljubezen in trpljenje izpolnjevalo Tvoje je življenje. pa pošle so ti moči in zaprla trudne si oči in čeprav spokojno spiš, z nami kakor prej živiš.

ZAHVALA

V 77. letu starosti je nenadoma odšla naša mama, stara mama, sestra, teta in tašča

ZINKA KLOPČIČ

roj. ŠKARJA
s PREVOJ PRI ŠENTVIDU

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše.

Hvala gospodu župniku Andreju Svetetu za lepo opravljen pogrebni obred in Konradu Vrbančiču iz Doba za vso pomoč.

Hvala vsem, ki ste našo mamo spoštovali, ji v življenju karkoli dobrega storili in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Mrtvi niso vsi mrtvi, mrtvi živijo v nas in bodo drugič umrli z nami in v nas.

(Tone Pavček)

ZAHVALA

Tiho je sredi adventa za vedno zaspala in odšla, ne da bi se od nas poslovila

draga sestra in teta
STANISLAVA KLOPČIČ

Pavletova Stanka
iz Krašnje

Iskrena zahvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala dr. Anji Babič, patronažnim sestrkam Martini, Irmi in Mateji ter negovalki Milici, ki ji je lajšala zadnje mesece. Zahvaljujemo se gospodu župniku Antonu Potokarju za večletno duhovno oskrbo in lep poslovilni obred ter gospodu Francu Novaku za tople besede ob njenem grobu.

Vsem, ki ste jo pospremili k njenemu poslednjemu domu, iskrena hvala.

Vsi njeni

V SPOMIN

*Spomin prag domač obseva,
žarek išče tvoj obraz,
deseto leto že mineva,
kar odšla si ti od nas.
Ob grobu tvojem postojimo,
ti rože, svečke podarimo.
Naš dom pa prazen je in tih,
ker tebe več med nami ni,
da skupaj kot včasih bi bili.*

10. marca bo minilo deseto leto, odkar nas je zapustila draga mami, žena, sestra

MARIJA RAZPOTNIK
rojena Podbevšek z Loga pri Blagovici.

Hvala vsem, ki se je spominjate in ji prižigate sveče.

Rok za oddajo člankov in oglasov za februarško številko Rokovnjača je 7. marec. Naslov: Uredništvo glasila Rokovnjač, Lukovica 46, 1225 Lukovica (članke oddajte po možnosti na disketi ali po e-pošti: rokovnjac@lukovica.si).

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Marta Lavrič; člani uredniškega odbora: Marko Cerar, Milena Bradač, Grega Zdovc, Danilo Kastelic, Drago Juteršek, Zinka Meden; ustanovitelj: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, tel. 01/72 35 119, jezikovni pregled: Marta Keržan, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; izdajatelj: Specom, d.o.o. Radovljica, p.p. 39, 4240 Radovljica (Bojan Rauh); trženje oglasnega prostora: tel. 04/53 18 636; naklada: 1.700 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajsanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti.

GOSTINSKO PODJETJE

TROJANE d.d.

Restavracija Lukovica

na bencinskem servisu OMV Istrabenza v Lukovici

tel.: 01/7296 350 - odprto 24 ur na dan

❖ **HLADNI IN TOPLI PRIGRIZKI**

❖ **MALICE** ❖ **KOSILA**

❖ **JEDI PO NAROČILU**

❖ **SOLATE** ❖ **SLADICE**

odprto vsak dan od 05.00 do 23.00 ure

tel.: 01/7236 846